

التاريخ المشترك

GEMEINSAME
GESCHICHTE

SHARED HISTORY

ORTAK TARİH

[105]

[108]

[117]

[121]

[124]

[120]

[116]

[107]

[119]

[114]

[113]

[112]

[122]

[109]

[115]

[118]

[101]

[103]

[110]

[123]

[102]

[106]

[111]

[104]

Herzlich willkommen im Dommuseum Hildesheim!

Dieses Heft soll Sie dabei begleiten, in der Ausstellung die Verflechtungen vieler Kulturen zu entdecken. Denn aus dem Hildesheimer Dom und den örtlichen Kirchen sind im Museum zahlreiche Objekte erhalten, die Schmuckelemente oder Materialien aus weit entfernten Regionen enthalten oder in einer importierten Technik hergestellt wurden.

Am Ende des 1. Jahrtausends waren die vom Islam geprägten Regionen des südlichen und östlichen Mittelmeerraums die maßgeblichen Zentren einer hochstehenden Kultur mit florierender Wirtschaft, Wissenschaft und Kunst. Auf diese Gegenden und großen Metropolen mit Bewohner:innen verschiedener Religionen wurde von Hildesheim mit einem bewundernden Blick geschaut. An zahlreichen Objekten ist erkennbar, dass an ihrer Kultur teilzuhaben versucht wurde. Aber auch aus dem westlichen, nördlichen und östlichen Europa sind Werke nach Hildesheim gelangt. Darüber hinaus stammen verwendete Materialien sogar aus Afrika oder vom Nordpol.

Über eine lange Zeit (10. bis 15. Jahrhundert) wurden die Objekte dem Hildesheimer Dom und den Kirchen von sehr wohlhabenden Personen, Bischöfen, Geistlichen, Fürsten und Bürgern – oftmals Männer aber auch Frauen – geschenkt. Über Herkunft und Erwerb dieser Gegenstände ist kaum etwas bekannt. Vermutlich wurden einige als Geschenke oder Handelsware nach Hildesheim gebracht, bei anderen ist auch eine Entwendung nicht auszuschließen. In den Kirchenschätzen wurden sie zur zeremoniellen Nutzung über Jahrhunderte aufbewahrt, während sie in anderen Sammlungen meist verloren gingen.

Anhand der Werke kann gefragt werden: Welche Wege haben sie zurückgelegt? Welche Funktionen hatten die Objekte in unterschiedlichen Zusammenhängen? Wie wurden sie wahrgenommen?

Die hier vorgestellte Betrachtung folgt der Sichtweise europäischer kunsthistorischer Forschung. Zu den Objekten lassen sich jedoch auch alternative Geschichten erzählen – etwa aus den Perspektiven der Herkunftsregionen oder ihrer Wegstationen.

Das Dommuseum ist eine Einrichtung des Bistums Hildesheim und damit der katholischen Kirche. Sie möchte einen Beitrag leisten zum gesellschaftlichen Zusammenleben. Die im Hildesheimer Dom gesammelten Objekte sollen einer vielfältiger werdenden Gesellschaft die Erfahrung einer gemeinsamen Geschichte und der Verflochtenheit der Kulturen ermöglichen. In der Ausstellung „Islam in Europa. 1000–1250“ (2022/23) hat sich das Dommuseum erstmals ausführlich mit dem Thema der kulturellen Verflechtungen befasst und wird diese in den kommenden Jahren weiter in die Sammlungspräsentation einarbeiten.

Diese Broschüre ist gefördert durch die Beauftragte der Bundesregierung für Kultur und Medien und Teil des Modellprojekts „Verflechtungen – Kunst aus vom Islam geprägten Regionen in Kirchenschätzen“ gemeinsam mit den Dommuseen in Bamberg, Essen und Paderborn.

Die Ausstellungsräume des Dommuseums wurden 2015 in direkter Nachbarschaft zur Domkirche eingerichtet. Die ausgestellten Objekte gehören zum UNESCO-Weltkulturerbe und sind eng mit der Geschichte Hildesheims und des Domes verbunden. Die großen Bildteppiche im ersten Raum zeigen die Geschichte einer antiken Königin, die ihren Sohn zu einem guten Herrscher erzieht. Ihnen verdankt dieser Raum die Bezeichnung **Gobelin-Raum**. Außerdem steht hier ein Bild der als Königin thronenden Maria mit Jesus auf dem Schoß im Zentrum, die Große Goldene Madonna, die 1000 Jahre lang im Gottesdienst benutzt wurde. Maria, die Mutter Jesu, ist Patronin des Hildesheimer Domes. Zu den besonders wichtigen Werken im ersten Raum gehört das Gründungsreliquiar, ein silberner Behälter mit Resten vom Gewand der Maria, das bereits zur Zeit der Errichtung der Domkirche im 9. Jahrhundert nach Hildesheim gelangte. Reliquiare in vielen Varianten bilden eine wichtige Objektgruppe in der Sammlung des Museums. Es handelt sich um kostbar geschmückte Behälter zur Aufbewahrung körperlicher Überreste oder Kleidung von Heiligen.

SHARED HISTORY AT HILDESHEIM CATHEDRAL MUSEUM

Welcome to Hildesheim Cathedral Museum!

This booklet will be your guide as you explore the exhibition and discover the interconnections which exist between many different cultures. The museum conserves many objects which originally were held at Hildesheim cathedral and local churches. These objects often contain materials and decorative elements which come from distant parts of the world or which were manufactured using imported techniques.

By the end of the first millennium CE, the main centres of advanced culture in Europe and the Middle East were the regions influenced by Islam in the southern and eastern Mediterranean, with their flourishing centres of art, science and economic life. Hildesheim looked with admiration to these regions, which often centred on large cities inhabited by adherents of several different religions. Many objects in our collection clearly illustrate how attempts were made to emulate these Mediterranean cultures. Works also came to Hildesheim which had originally been made in western, northern and eastern Europe. Moreover, materials in works held by the museum came from as far away as Africa and the Arctic.

For a very long period (lasting from the 10th to the 15th century), very wealthy people – bishops, clergymen, princes, and citizens – donated objects to Hildesheim cathedral and other churches in the region. These donations were more usually made by men, but often also by women. Almost nothing is known about the ultimate origin of these objects or how they came to be acquired. Some of them were probably brought to Hildesheim as gifts or as merchandise to be traded. Some may have originally been stolen. They were kept for centuries in the treasuries of churches, where they were used for ceremonial purposes. Objects kept in other locations were mostly lost.

Looking at these works, we can ask: What journeys did these objects make? What functions did they have in different contexts? How were they perceived?

The reflections presented here are written from the perspective of European art-historical research. But other stories can be told about these objects, for example, from the perspective of their regions of origin, or of places they passed through on their journeys.

The Cathedral Museum is an institution associated with the Diocese of Hildesheim and thus also forms part of the Roman Catholic church. As such, it seeks to make a contribution towards better social coexistence. The objects in the Hildesheim cathedral collection can enable an increasingly diverse society to experience their common history and to see more closely how cultures were and are intertwined. *Islam in Europe: 1000–1250* – an exhibition held at the Cathedral Museum in 2022 and 2023 – was the first Hildesheim exhibition to extensively address the question of cultural interdependency. In the years to come, the museum will continue to incorporate these themes into the presentation of its collection.

This brochure was funded by the German federal government, specifically by the Federal Government Commissioner for Culture and the Media. It forms part of *Interdependencies – Art from Regions Shaped by Islam in Church Treasuries*, a pilot project which includes Hildesheim Cathedral Museum, along with the cathedral museums of Bamberg, Essen and Paderborn.

The exhibition rooms of the Cathedral Museum, opened in 2015, are located in the immediate vicinity of the cathedral. The objects on show are closely linked to the history of Hildesheim and of the cathedral; they have been included on UNESCO's World Heritage list. The large tapestries in the first room tell the story of an ancient queen who raised her son to be a good ruler. These wall hangings give the room its name: the **Gobelin Room**. In the centre, we see an image of Mary, the patroness of Hildesheim cathedral. Here she is depicted as a queen on a throne, with her child, the infant Jesus, sitting on her lap. This is the Golden Madonna, which was used in rituals of worship for a thousand years. One particularly important work in the first room is the Founding Reliquary (the Hildesheim Reliquary of Mary), a silver relic-box holding what are said to be remnants of Mary's robe, which came to Hildesheim during the building of the cathedral church in the 9th century. Reliquaries in many different forms comprise an important group of objects within the Museum collection. These sumptuously decorated containers were used to store the bodily remains of saints, or fragments of their clothing.

HILDESHEİM KATEDRAL MÜZESİ'NDE ORTAK TARİH

Hildesheim Katedral Müzesi'ne hoş geldiniz!

Bu kitapçık, sergideki birçok kültürün iç içe geçmişliğini keşfederken size eşlik etmek üzere hazırlanmıştır. Çünkü Hildesheim Katedralinde ve yerel kiliselerdeki müzelerde, uzak coğrafyalardan gelen dekoratif unsurlar, malzemeler veya ithal bir teknik kullanılarak yapılmış çok sayıda nesne korunmuştur.

I. Bin yılın sonunda, güney ve doğu Akdeniz'de bulunan ve İslamın etkisi altında olan bölgeler, gelişen bir ekonomi, bilim ve sanat ile sofistike bir kültürün ana merkezleriydi. Bu bölgelere ve farklı dinlerden sakinleri olan büyük metropollere Hildesheim'dan hayranlıkla bakılıyordu. Onların kültürünün bir parçası olunmaya çalışıldığı, Hildesheim'da bulunan çok sayıda objeden anlaşılabilir. Bu eserlerin yanı sıra Hildesheim'a batı, kuzey ve doğu Avrupa'dan da eserler gelmiştir. Dahası, kullanılan malzemeler arasından Afrika'dan veya Kuzey Kutbu'ndan dahi gelenlerin olduğu görülmektedir.

Uzun bir zaman dilimi boyunca (10. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar), bu objeler Hildesheim Katedrali'ne ve kiliselere çok varlıklı kişiler, piskoposlar, din adamları, prensler ve vatandaşlar (- genellikle erkekler ama bazen de kadınlar -) tarafından bağışlanmıştır. Bu objelerin kökeni ve edinimi hakkında çok az şey bilinmektedir. Muhtemelen bazıları Hildesheim'a hediye veya ticari mal olarak getirilmiştir; bazılarında ise çalıntı olma ihtimali de göz ardı edilemez. Başka koleksiyonlarda kolayca kaybolup giden bu eserler, yüzyıllar boyunca törenlerde kullanılmak üzere saklanması nedeniyle kilise hazinelerinde günümüze kadar gelebilmişlerdir.

Eserler hakkında şu sorular sorulabilir: Hangi yollardan geçtiler? Nesnelere farklı bağlamlarda hangi işlevlere sahiptiler? Nasıl algılandılar?

Burada sunulan görüş, Avrupa sanat tarihi araştırmalarında kabul edilen perspektifi takip etmektedir. Ancak, nesnelere hakkında alternatif hikayeler de anlatılabilir. Örneğin, menşe bölgeleri veya yol boyunca uğradıkları yerlerin bakış açılarından da ele alınabilirler.

Katedral Müzesi, Hildesheim Piskoposluğu'nun ve dolayısıyla Katolik Kilisesi'nin bir kurumu olarak toplumsal birlikteliğe katkıda bulunmak istemektedir. Hildesheim Katedrali'nde toplanan nesnelere, giderek çeşitlenen toplumumuzun ortak tarihinin ve kültürlerin birbirine bağlılığının deneyimlemesini amaçlamaktadır. Katedral Müzesi ilk kez, "Avrupa'da İslam 1000-1250" (2022/23) sergisinde kültürel bağlantılar konusunu ayrıntılı olarak ele almıştır. Önümüzdeki yıllarda yapılacak olan sergilemelerde de bu konuyu sunumlarına dahil etmeye devam etmeyi hedeflemektedir.

Bu broşür, Federal Hükümetin Kültür ve Medyadan Sorumlu Komisyon Üyesi tarafından finanse edilmektedir ve Bamberg, Essen, Paderborn ve Regensburg'daki katedral müzeleri ile birlikte "Kaynaşma - Kilise Hazine-lerindeki İslam'ın Yayıldığı Bölgelerden Gelen Sanat" adlı model projenin bir parçasıdır.

Katedral Müzesi'nin sergi odaları 2015 yılında katedral kilisesinin hemen yanında kurulmuştur. Sergilenen eserler, UNESCO Dünya Kültür Mirası'nın bir parçası olup Hildesheim ve katedralin tarihiyle de yakından ilişkilidir. Birinci odadaki büyük duvar halıları, eski bir kraliçenin oğlunu iyi bir hükümdar olması için yetiştirme hikâyesini anlatmaktadır. Bu oda, **Gobelin Odası**'dır ve adını bu duvar halılarına borçludur. Bu odada ayrıca, daha önce 1000 yıl boyunca ibadetlerde kullanılan, kucağında İsa'yı taşıyan bir kraliçe gibi tahta oturmuş şekilde tasvir edilen bir Meryem resmi olan, Büyük Altın Madonna da bulunmaktadır. İsa'nın annesi Meryem, Hildesheim Katedrali'nin koruyucusudur. Birinci odadaki önemli eserlerden bir diğeri de 9. yüzyılda Katedral Kilisesi inşa edilirken Hildesheim'a gelen Meryem'in cübbesinin kalıntılarının bulunduğu gümüş bir kap olan rölikerdir. Pek çok çeşidi bulunan kutsal emanet kutuları, yani rölikerler, müze koleksiyonunda önemli bir nesne grubunu oluşturmaktadır. Bunlar, azizlerin bedensel kalıntılarını (kemik, saç vb) veya giysilerini saklamak için kullanılan görkemli bir şekilde dekore edilmiş kaplardır.

التاريخ المشترك في متحف كاتدرائية هيلدسهايم

مرحباً بكم في متحف كاتدرائية هيلدسهايم!

سيرافقك هذا الكتيب أثناء جولتك بالمعرض وأنت تستكشف تلك القطع الفنية وتتعرف من خلالها على شتى الروابط الثقافية المختلفة التي تتشاركها وتجمع بينها. يضم المتحف العديد من القطع التي كان محتفظاً بها في الأصل في كاتدرائية هيلدسهايم والكنائس المحلية. غالباً ما تتضمن هذه القطع مواد وعناصر زخرفية أحضرت من بقاع شتى من العالم أو صنعت باستخدام تقنيات مستوردة.

بحلول نهاية الألفية الأولى بعد الميلاد، كانت المراكز الرئيسية للثقافة المتقدمة في أوروبا والشرق الأوسط تتمثل في المناطق المتأثرة بالإسلام في جنوب وشرق البحر الأبيض المتوسط، خاصة مراكزها المزدهرة بالفنون والعلوم والاقتصاد القوي. نظرت هيلدسهايم بإعجاب إلى هذه المناطق، التي غالباً ما كانت تتمحور حول مدن كبيرة يسكنها أتباع مختلف الديانات. تظهر العديد من القطع المنضمة لمجموعتنا كيف جرت مختلف المحاولات لمحاكاة ثقافات البحر الأبيض المتوسط هذه. كما وصلت إلى هيلدسهايم أعمال صنعت في الأصل في غرب وشمال وشرق أوروبا. علاوة على ذلك، فلقد كان منبع المواد المستخدمة في الأعمال المحتفظ بها في المتحف من مناطق بعيدة مثل أفريقيا والقطب الشمالي.

ولقد شهدت فترة طويلة جداً، امتدت من القرن العاشر حتى القرن الخامس عشر تبرع كبار الأثرياء من أساقفة ورجال دين وأمراء ومواطنين بقطع وأعمال لكاتدرائية هيلدسهايم وغيرها من الكنائس في المنطقة. غالباً ما كانت هذه التبرعات من رجال إلا أن بعضاً منها جاء من قبل نساء. لم يُعرف حتى الآن تقريباً ما هو منشأ هذه القطع ومن أين جاءت وكيف تحصل عليها المتحف. قد يكون بعضها قد وصل هيلدسهايم كهدايا أو كبضاعة للتجارة بها. بل قد يكون بعضها قد سرق في الأصل. ولقد حفظت لقرون وقرون في خزائن الكنائس لتستعمل لأغراض إقامة الطقوس، في حين أن معظم ما شابهها من قطع، من التي حفظت بأماكن أخرى، قد فقدت.

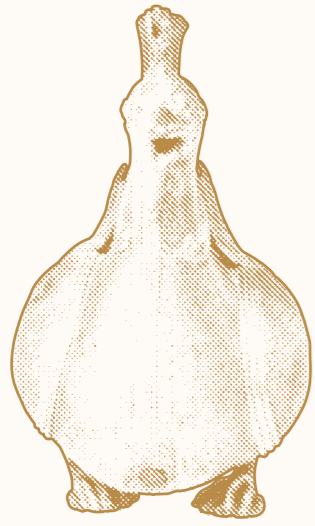
وعند مشاهدة تلك الأعمال الفنية، تجد نفسك تتسأل: ما هي الطرق التي سلكتها هذه القطع في طريق هجرتها إلى أوروبا؟ وماذا كان الغرض منها في مختلف سياقات استخدامها؟ وكيف كان وقعها في عيون الناس عند مشاهدتها؟

فما صيغ هنا عنها من أفكار وانطباعات جاء ليعبر عن منظور الباحثين في تاريخ الفن من الأوروبيين. إلا أن قصصا وحكايات أخرى قد تصاغ عنها، منها على سبيل المثال ما كانت من منظور قاطني مناطقها الأصلية أو ساكني الأماكن التي مرت عبرها في رحلتها لمستقرها هنا. يرتبط متحف الكاتدرائية كمؤسسة بأبرشية هيلدسهايم، وهو يشكل جزءاً لا يتجزأ من الكنيسة الرومانية الكاثوليكية. وعليه، فهو يسعى دوماً للمساهمة في خلق حالة أفضل من التعايش الاجتماعي. وفي إطار هذا الفكر، يمكن لهذه الأعمال بمجموعة كاتدرائية هيلدسهايم أن تلعب دوراً في أن يعيد هذا المجتمع المتزايد تنوعه تجربة فريدة يتعرف من خلالها عن كثر عما كان يجمع ما بين مختلف هذه الثقافات من تاريخ مشترك ومن فكر وتقارب وتداخل. **”الاسلام في أوروبا في الفترة ما بين عامي ١٠٠٠ و١٢٥٠”** - هو اسم المعرض الذي أقيم في متحف الكاتدرائية في عامي ٢٠٢٢ و ٢٠٢٣ - وقد كان أول معرض في هيلدسهايم يتناول على نطاق واسع مسألة الترابط الثقافي. وعلى هذا المنوال، سيستمر المتحف في السنوات القادمة في دمج هذه الأفكار والموضوعات في عرض مجموعته.

ولقد جاء تمويل هذا الكتيب من جانب الحكومة الفيدرالية الألمانية، وتحديداً من جانب مفوضية الحكومة الفيدرالية للثقافة والإعلام. وهو يشكل جزءاً من مشروع **”أوجه الترابط - ما في خزائن الكنيسة من قطع فنية من مناطق شكلها الإسلام”**، وهو مشروع تجريبي يشمل متحف كاتدرائية هيلدسهايم وغيره من متاحف الكاتدرائية في مدن بامبرج وإيسن وبادر بورن.

تقع قاعات العرض في متحف الكاتدرائية، الذي افتتح عام ٢٠١٥، في المنطقة المجاورة مباشرة للكاتدرائية. ترتبط القطع المعروضة ارتباطاً وثيقاً بتاريخ هيلدسهايم والكاتدرائية، وقد أدرجت في قائمة التراث العالمي لليونسكو. تحكي لوحات السجاد الجدارية الكبيرة في القاعة الأولى قصة ملكة قديمة قامت بتربية ابنها ليكون حاكماً عظيماً. ومن هذه المفروشات الجدارية يأتي اسم القاعة: **”قاعة لوحات السجاد الجدارية”**. نرى في الوسط صورة السيدة مريم راعية كاتدرائية هيلدسهايم، وقد صورت كملكة على العرش، مع طفلها الرضيع يسوع، جالسا على حجرها. هذا هو تمثال السيدة العذراء الذهبي الذي كان يستخدم في طقوس الصلوات على مدى ألف عام. كما تجد في القاعة الأولى عملاً له أهمية خاصة وهو صندوق الذخائر التأسيسي (صندوق ذخائر السيدة مريم في هيلدسهايم)، وهو صندوق رفات فضي الصنع، يحمل ما يقال عنه، بقايا رداء السيدة مريم، الذي أحضر إلى هيلدسهايم أثناء بناء كنيسة الكاتدرائية في القرن التاسع. تشكل الذخائر المقدسة بمختلف أشكالها مجموعة مهمة من مجموعة قطع المتحف الفنية. استخدمت هذه الحاويات المزخرفة بشكل فاخر لحفظ رفات أجساد القديسين أو أجزاء من ملابسهم.

[102]

SENMURVEN-AQUAMANILE

Hildesheim, 2. Drittel 12. Jahrhundert.

Kupferlegierung, Silber, Gold

Inv. Nr. 2015-1 (Miteigentum der Stiftung Niedersachsen und der Ernst von Siemens Kunststiftung)

Das in Hildesheim aus Bronze hergestellte Gefäß diente der Handwaschung. Es hat die Form eines Tieres mit kugelförmigem Körper, emporgestrecktem Kopf, Flügeln und zwei Beinen. Wasser wurde aus dem Schnabel gegossen, der Schweif über dem Rücken diente als Griff. Das Tierwesen des Senmurven wurde aus der vor-islamischen Kultur Persiens (heute: Iran) vermittelt und durch Textilien aus Konstantinopel (heute: Istanbul) aufgenommen. Bereits in der persischen Literatur wurde es als Schutzvogel beschrieben und stand im sasanidischen Reich (heute: Gebiete des Irak und Iran) für Ruhm, Wohlstand und Glück. Die sorgfältig gravierte Ornamentik der Oberfläche erinnert zudem an das Dekor von Bronzewerken aus vom Islam geprägten Regionen.

[102]

SIMURGH AQUAMANILE

Hildesheim, second third of the 12th century.

Copper alloy, silver, gold

Inv. no. 2015-1 (co-owned by the Lower Saxony Foundation and the Ernst von Siemens Art Foundation)

This bronze vessel made in Hildesheim and was used for handwashing. It takes the shape of an animal with a spherical body, wings, two legs, and an upturned head. Water was poured through the beak, while the tail above the animal's back served as the handle. The creature known as the simurgh came from the pre-Islamic culture of Persia (today known as Iran) and was adopted as a motif in textiles made in Constantinople (modern-day Istanbul). In Persian literature, the simurgh was already described as a bird which offered protection; by the time of the Sasanian empire, which covered parts of today's Iran

and Iraq, it stood for fame, prosperity and good fortune. The ornamentation carefully engraved on the surface of the aquamanile is reminiscent of decorative patterns on works in bronze from regions influenced by Islam.

[102]

SENMURV (SIMURG)-AKUAMANIL

Hildesheim, 12. Yüzyılın ikinci üçte biri.

Bakır alaşımı, gümüş, altın.

Env. no. 2015-1 (Aşağı Saksonya Vakfı ve Ernst von Siemens Sanat Vakfı'nın ortak sahipliği altındadır)

Hildesheim'da bronzdan üretilen kap el yıkamak için kullanılmıştır. Küresel gövdeli, uzanmış başlı, kanatlı ve iki bacaklı bir hayvan şeklindedir. Su gagadan dökülür, sırtın üzerindeki kuyruk ise tutamak görevi görürdü. Senmurvların biçimi İslam öncesi Pers (bugünkü İran) kültüründen alıntılanmış ve Konstantinopolis'ten (bugünkü İstanbul) gelen tekstillerde alıntılanmış ve özümsemiştir. Pers edebiyatında zaten bir koruma kuşu olarak tanımlanan bu kuş, Sasani İmparatorluğu'nda (bugünkü: Irak ve İran bölgeleri) şöhret, refah ve iyi talihi temsil ediyordu. Yüzeyin özenle işlenmiş süslemeleri de İslam'ın yayıldığı bölgelerdeki bronz eserlerin süslemelerini anımsatmaktadır.

[102]

إبريق على شكل طائر السيمورج

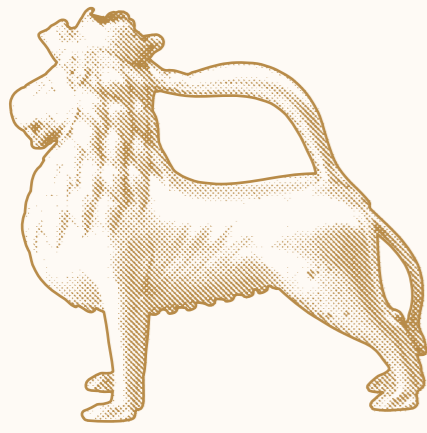
هيلدسهام، الثلث الثاني من القرن الثاني عشر

سبائك نحاس، فضة، ذهب

رقم الجرد: 2015-1 (ملكية مشتركة مع مؤسسة ساكسونيا السفلى ومؤسسة إرنست فون سيمنز للفنون)

صنع هذا الإبريق البرونزي في هيلدسهام على شكل حيوان له جسم كروي وأجنحة ورجلين ورأس مقلوب. استخدم هذا الإبريق في غسل اليدين. يُسكب الماء من خلال المنقار، ويمسك من خلال ذيل الحيوان فوق ظهره الذي يستخدم كمقبض. عرف المخلوق المعروف بالسيمورج من ثقافة ما قبل الإسلام في بلاد فارس (المعروفة اليوم باسم إيران) واستخدم كنقش في المنسوجات المصنوعة في القسطنطينية (المعروفة باسطنبول في العصر الحديث). غالباً ما وصف السيمورج في الأدب الفارسي على أنه طائر يجلب الحماية؛ أما بحلول عهد الإمبراطورية الساسانية، التي امتدت لأجزاء من إيران والعراق اليوم، فقد كان رمزاً للصيت والشهرة والازدهار والحظ السعيد. والزخرفة المحفورة بعناية على سطح الإبريق تذكرنا بأنماط الزخرفة على الأعمال الشبيهة الصنع من البرونز القادمة من المناطق المتأثرة بالإسلام.

[103]

LÖWEN-AQUAMANILE

Hildesheim, um 1220/30, Bronze

Inv. Nr. 2006-1 (Miteigentum der Stiftung Niedersachsen und der Ernst von Siemens Kunststiftung)

Als direktes Vorbild des Gießgefäßes in Form eines Löwen diente das von Herzog Heinrich dem Löwen in Auftrag gegebene Löwenstandbild auf dem Braunschweiger Burgplatz. Aber auch im östlichen Mittelmeerraum waren Löwen-Motive verbreitet. Form und Funktion der Gießgefäße in Tierform sowie das mit ihnen vollzogene Händewaschen wurden aus vom Islam geprägten Regionen übernommen. In den Hildesheimer Kirchen wurden sie zur zeremoniellen Handwaschung verwendet. Der Bronzeguss war bereits vor dem 11. Jahrhundert im östlichen Mittelmeerraum und in al-Andalus (heute: Gebiete Spaniens und Portugals) etabliert.

[103]

LION AQUAMANILE

Hildesheim, around 1220–30 CE. Bronze

Inv. no. 2006-1 (co-owned by the Foundation of Lower Saxony and the Ernst von Siemens Art Foundation)

This lion-shaped aquamanile was directly modelled on the lion statue commissioned by Duke Henry the Lion for Cathedral Square in Braunschweig. However, lion motifs were also widespread in regions influenced by Islam. The forms and functions of animal-shaped pouring vessels, as well as the practice of handwashing they were used for, were all adopted from regions influenced by Islam. In Hildesheim churches they were used for ceremonial hand washing. Even before the 11th century, bronze casting had been established as a practice in al-Andalus (which included most of modern Spain and Portugal) and the eastern Mediterranean.

[103]

ASLAN-AKUAMANIL

Hildesheim, yaklaşık 1220/30. Bronz

Env. no. 2006-1 (Aşağı Saksonya Vakfı ve Ernst von Siemens Sanat Vakfı'nın ortak sahipliği altındadır)

Braunschweig Burgplatz'da bulunan ve Dük Aslan Henry tarafından yaptırılan aslan heykeli, aslan şeklindeki bu döküm kabı için doğrudan model oluşturmuştur. Ancak aslan motifleri Doğu Akdeniz'de de yaygındı. Hayvan biçimli kapların biçimi ve işlevi ile bunlarla el yıkama uygulaması İslami coğrafyalardan alınıp benimsenmiştir. Hildesheim kiliselerinde bu kaplar, törenlerde el yıkamak için kullanılmıştır. Bronz döküm işleri, 11. yüzyıldan önce Doğu Akdeniz bölgesinde ve Endülüs'te (bugünkü İspanya'nın bazı bölgeleri) çoktan yerleşmişti.

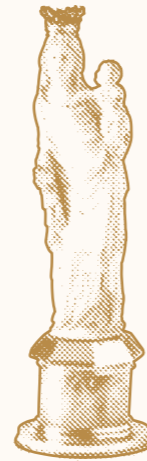
[103]

إبريق على شكل أسد

هيلدسهيلم، حوالي ١٢٢٠-١٢٣٠ م. برونز

رقم الجرد: 2006-1 (ملكية مشتركة مع مؤسسة ساكسونيا السفلى ومؤسسة إرنست فون سيمنز للفنون)

يأتي تصميم الإبريق على غرار تمثال الأسد الموجود بساحة الكاتدرائية في براونشفايغ الذي صنع بتكليف من الدوق هنري الأسد، إلا أن أشكال زخارف الأسود قد شاع انتشارها كذلك في المناطق المتأثرة بالإسلام. فلقد اتخذت أشكال ووظائف أوعية الصب والأباريق على شكل حيوان، وكذلك ممارسة غسل اليدين التي استخدمت من أجلها، قد اتخذت اقتباساً من المناطق المتأثرة بالإسلام، وكانت الأباريق تستخدم في كنائس هيلدسهيلم لغسل أيدي القساوسة في القديس. حتى قبل القرن الحادي عشر، كان فن تشكيل البرونز يمارس في بلاد الأندلس (التي تضمنت معظم إسبانيا والبرتغال اليوم) وشرق البحر الأبيض المتوسط.

[104]

ELFENBEINMADONNA

Lothringen oder Champagne (?), 2. Drittel

14. Jahrhundert. Elfenbein; Silber, Bergkristall

Inv. Nr. DS 41 (aus der Hildesheimer Kartause)

Die Mariendarstellung wurde vermutlich vom Hildesheimer Bischof Gerhard (regierte 1365–1398) an ein Kloster in Hildesheim geschenkt. Doch wurde die

Skulptur der Madonna in Lothringen oder der Champagne, im Gebiet Frankreichs, hergestellt und von dort erworben. Das wertvolle Material für die kleine Skulptur ist ein recht großes Stück Elfenbein vom Zahn eines Elefanten aus Afrika. Aus den Regionen südlich der Sahara wurde es durch die Sahara-Wüste und den Mittelmeerraum bis nach Frankreich und schließlich nach Hildesheim transportiert.

[104]

IVORY MADONNA

Lorraine or Champagne (?), second third of the 14th century. Ivory; silver, quartz

Inv. no. DS 41 (from Hildesheim Charterhouse)

This representation of the Virgin Mary was probably donated to a monastery in Hildesheim by Bishop Gerhard of Hildesheim (reigned 1365–1398). However, the sculpture of the Madonna was originally made in Lorraine or Champagne, on French territory, before eventually coming to Hildesheim. The small sculpture was made from valuable material, sculpted from a large piece of ivory taken from the tusk of an African elephant. Before coming to France, it had been transported across the Sahara desert and the Mediterranean, before making its final journey to Hildesheim.

[104]

FILDIŞI MADONNA

Lorraine veya Champagne (?), 14. Yüzyılın ikinci üçte biri. Fildişi; gümüş, kaya kristali

Env. no. DS 41 (Hildesheim Kartause'den)

Meryem Ana tasviri muhtemelen Hildesheim Piskoposu Gerhard (görev aldığı zaman 1365–1398) tarafından Hildesheim'daki bir manastıra hediye edilmiştir. Ancak Meryem Ana heykeli Fransa topraklarındaki Lorraine veya Champagne'da yapılmış ve oradan satın alınmıştır. Küçük heykelin değerli malzemesi, Afrika'dan bir filin dişinden elde edilen oldukça büyük bir fildişi parçasıdır. Bu parça Sahra'nın güneyindeki bölgelerden Sahra Çölü ve Akdeniz üzerinden Fransa'ya ve nihayet Hildesheim'a taşınmıştır.

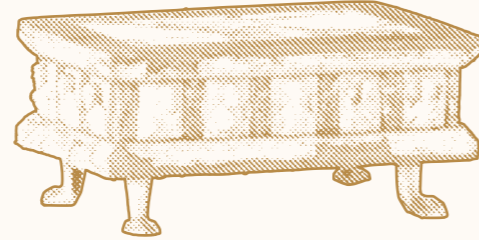
من ١٣٦٥ إلى ١٣٩٨ إلى دير في هيلدسهايم، إلا أن تمثال السيدة العذراء هذا قد صنع في الأساس في لورين أو شامباني، بالأراضي الفرنسية، قبل أن يصل في النهاية إلى هيلدسهايم. لقد صنع هذا التمثال الصغير من مادة قيمة، فقد نحت من قطعة كبيرة من العاج مأخوذة من ناب فيل إفريقي، عبرت قبل مجيئها إلى فرنسا، عبر الصحراء الكبرى والبحر الأبيض المتوسط، قبل القيام برحلتها النهائية إلى هيلدسهايم.

[104]

تمثال السيدة العذراء العاجي لورين أو شامباني (?), الثلث الثاني من القرن الرابع عشر عاج، فضة، كوارتز

رقم الجرد 41 DS (من دير هيلدسهايم)

من المحتمل أن هذا التمثال للسيدة مريم العذراء قد تبرع به الأسقف جيرهارد من هيلدسهايم (حكم في الفترة

[105]

TRAGALTAR MIT RELIEFS AUS WALROSSZAHN

Hildesheim, 4. Viertel 12. Jahrhundert

Holz, Marmor, Silber, Kupfer, Walrosszahn

Inv. Nr. DS 24

Der Kasten birgt im Inneren Reliquien und mit der oben eingefügten Steinplatte diente er als ein transportabler Altar. An den Seiten sind Reliefs angebracht, die vermutlich die Heiligen der im Inneren befindlichen Reliquien darstellen. Sie sind sehr fein aus Walrosszahn geschnitzt. Das Material wurde vermutlich aus Grönland oder der Arktis, dem Lebensraum der Walrösser am Nordpol, importiert und war eine Alternative für das Elfenbein von Elefanten aus Afrika. Der Transport wurde über das Nordmeer und Skandinavien bis nach Hildesheim organisiert.

[105]

PORTABLE ALTAR WITH WALRUS TUSK RELIEFS

Hildesheim, last quarter of the 12th century

Wood, marble, silver, copper, walrus tusk

Inv. no. DS 24

This casket contains relics, and with the stone slab placed on the top, also served as a portable altar. The sides bear images in relief which have been very finely carved from walrus tusk. These most likely represent the saints whose relics are contained within. Walruses live in the northern polar regions, so the walrus tusk was most likely imported from Greenland or elsewhere in the Arctic regions, a good alternative to ivory from African elephants. The materials would have been transported to Hildesheim via Scandinavia and the North Sea.

[105]

MORS DIŞINDEN YAPILMA KABARTMALARLA SAHİP TAŞINABİLİR SUNAK

Hildesheim, 12. Yüzyılın son çeyreği

Ahşap, mermer, gümüş, bakır, mors dişi

Env. no. DS 24

Sandığın içinde rölikler bulunur ve üzerine yerleştirilen taş levha ile taşınabilir bir sunak görevi görür. Yanlarda muhtemelen içindeki kutsal emanetlerin ait olduğu azizleri tasvir eden kabartmalar vardır. Bunlar mors dışından çok ince bir şekilde oyulmuştur. Bu malzeme muhtemelen morsların Kuzey Kutbu'ndaki yaşam alanı olan Grönland veya Kuzey Kutbu'ndan ithal edilmiştir ve Afrika'dan gelen fil fildişine bir alternatiftir. Nakliyesi, Kuzey Denizi ve İskandinavya üzerinden Hildesheim'a gelecek şekilde rotalandırılmıştır.

[105]

مذبح متنقل بزخارف من ناب الفظ

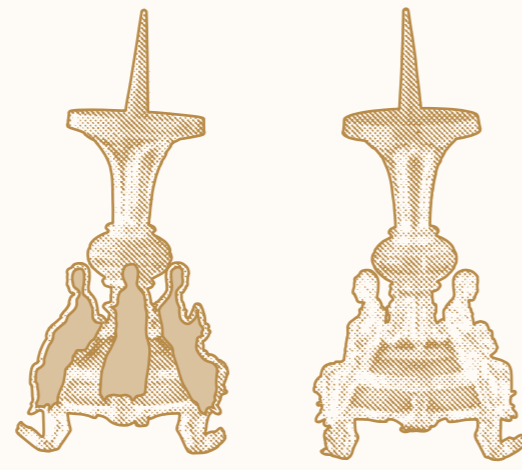
هيلدسهام، الربع الأخير من القرن الثاني عشر
خشب، رخام، فضة، نحاس، ناب الفظ

رقم الجرد DS 24

كان هذا الصندوق الذي يحتوي على رفات وبأعلاه لوح حجري كذلك بمثابة مذبح متنقل. تحمل جوانبه صوراً بارزة نحتت بدقة شديدة من ناب الفظ. من المرجح أن هذه الصور تمثل من تتواجد رفاتهم بداخله من قديسين. تعيش حيوانات الفظ في المناطق القطبية الشمالية، لذلك، على الأرجح تم استيراد ناب الفظ من جرينلاند أو من أي مكان آخر من مناطق القطب الشمالي، وهو بديل جيد للعاج من الفيلة الإفريقية. ومن الممكن أن تكون المواد قد نقلت إلى هيلدسهام عبر الدول الاسكندنافية وبحر الشمال.

• منظر تفصيلي الجانب السفلي من المذبح المتنقل المحمول
• Detailansicht der Unterseite des Tragaltars
• Detailed view of the underside of the portable altar
• Sunağın alt kısmının detaylı görünümü

[106]

LEUCHTER MIT ERDTEILEN UND WISSENSCHAFTEN

Maasgebiet, drittes Viertel 12. Jahrhundert, Bronze

Inv. Nr. DS 22 a und b

Die beiden Leuchter zeigen ein mitteleuropäisches Verständnis der Erdteile und der Wissenschaften im 12. Jahrhundert. Auf einem Leuchter sitzen drei Frauenfiguren, die die damals bekannten Erdteile darstellen und entsprechend beschriftet sind: „ASIA“ mit einem gefüllten Gefäß und der Umschrift „DIVITIE“ (Reichtum). „EVROPA“ mit Schwert und Schild, das die Inschrift „BELLVM“ (Krieg) trägt. „AFRICA“ mit einem aufgeschlagenen Buch, auf dem „SCIENTIA“ (Wissenschaft) zu lesen ist. In Letzterem wird der bewundernde Blick offenbar: Die Wissenschaft wird in den arabischsprachigen, vom Islam geprägten Regionen in Nordafrika verortet, wo in den Städten große Bibliotheken für Gelehrte existierten.

Auf dem zweiten Leuchter werden die Wissenschaften selbst thematisiert. Dargestellt sind wieder drei Frauenfiguren mit Inschriften: „CONFLICT(VS)“ mit zwei Schlangen verweist auf ein im 11. Jahrhundert entwickeltes Zahlenspiel. „MEDICINA“ ist die Wissenschaft der Medizin. „THEORICA“ und „PRACTICA“ benennen die Verbindung von Theorie und Praxis in der medizinischen Ausbildung.

[106]

CANDLESTICKS WITH CONTINENTS AND SCIENCES

Meuse region, third quarter of the 12th century

Bronze

Inv. no. DS 22 a & b

The two candlesticks teach us about the understanding of the continents and the sciences in twelfth-century central Europe. One candlestick bears three seated female figures representing the continents, with corresponding inscriptions: “ASIA” holds a filled vessel and bears the inscription “DIVITIE” (wealth). “EVROPA” has a sword and shield, and the inscription “BELLVM” (war). “AFRICA” has an open book, on

which can be read the word “SCIENTIA” (knowledge). Knowledge is thus assigned to the Arabic-speaking regions of North Africa, whose cities contained immense libraries which could be used by scholars.

The second candlestick thematizes the sciences themselves. Again three female figures are depicted, likewise with inscriptions: “CONFLICT(VS)” has two snakes, a reference to an eleventh-century numerical game, “MEDICINA” represents the science of medicine, while “THEORICA” and “PRACTICA” refer to the combination of theory and practice in medical education.

[106]

KITALARI VE BİLİMLERİ GÖSTEREN ŞAMDAN

Maas Bölgesi, 12. yüzyılın üçüncü çeyreği, Bronz

Env. no. DS 22 a ve b

İki şamdan, 12. yüzyılda Orta Avrupa'nın kıtalar ve bilimler konusundaki anlayışını göstermektedir. Şamdanlardan birinin üzerinde o zamanlar bilinen kıtaları temsil eden üç kadın figürü oturmakta ve buna uygun olarak isimleri yazmaktadır: Dolu bir kap ve “DIVITIE” (zenginlik) yazısıyla “ASIA”, “BELLVM” (savaş) yazısını taşıyan bir kılıç ve kalkanla “EVROPA”. Üzerinde “SCIENTIA” (bilim) yazılı açık bir kitap bulunan “AFRİKA”. Afrika tasvirinde, hayranlık dolu bakış açısı görülmektedir, şöyle ki: bilim ifadesi, şehirlerinde bilginler için büyük kütüphanelerin bulunduğu Kuzey Afrika'daki Arapça konuşulan, İslami coğrafyaya atfedilmiştir.

İkinci şamdanda bilimlerin kendileri tematize edilmiştir. Yine üç kadın figürü ve yazılar tasvir edilmiştir: İki yılanlı “CONFLICT(VS)” 11. yüzyılda geliştirilen bir sayı oyununa atıfta bulunmaktadır. “MEDICINA” tıp bilimidir. “THEORICA” ve “PRACTICA” ise tıp eğitimi minde teori ve pratik arasındaki bağlantıyı belirtir.

• أوروبا “EVROPA” مع سيف ودرع ونقش بكلمة “BELLVM” (الحرب)
• „EVROPA“ mit Schwert und Schild und der Inschrift „BELLVM“ (Krieg)
• “EVROPA” with sword and shield and the inscription “BELLVM” (war)
• Kılıçlı ve kalkanlı “EVROPA” ve “BELLVM” (savaş) yazısı

• آسيا “ASIA” مع إناء ممتلئ ونقش بكلمة “DIVITIE” (الثروة)
• „ASIA“ mit einem gefüllten Gefäß und der Inschrift „DIVITIE“ (Reichtum)
• “ASIA” with a filled vessel and the inscription “DIVITIE” (wealth)
• Dolu bir kapla tasvir edilen “ASIA” ve “DIVITIE” (zenginlik) yazısı

[106]

شمعدانان بنقوش ترمز للمقارات والعلوم منطقة ميوز، الربع الثالث من القرن الثاني عشر. برونز

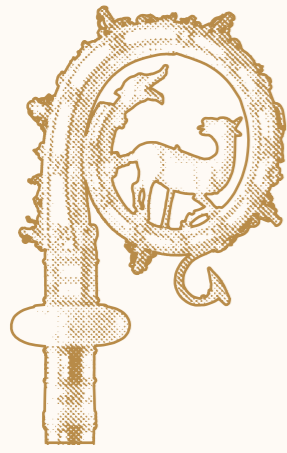
رقم الجرد DS 22 a & b

يكشف الشمعدانان عن معرفة منطقة وسط أوروبا في القرن الثاني عشر بالمقارات والعلوم، فأحدهما يحمل شكلا لثلاثة نساء جالسات تمثلن القارات، الأولى تحمل إناءً ممتلئاً ونقشاً بكلمة “DIVITIE” (الثروة) كتب عليها آسيا “ASIA”، والثانية تحمل سيفاً ودرعاً ونقشاً بكلمة “BELLVM” (الحرب) كتب عليها أوروبا “EVROPA”، أما الثالثة فهي تحمل كتاباً مفتوحاً به كلمة “SCIENTIA” (العلم) كتب عليها إفريقيا “AFRICA”. وهكذا يتبين أن المعرفة كان منبعها من المناطق الناطقة بالعربية بشمال إفريقيا التي كانت تحتوي على مكتبات عظيمة يقصدها العالم والطالب.

وجاء الشمعدان الثاني تمثيلاً للعلوم نفسها. فهو الآخر يحمل شكلاً لثلاثة نساء، حيث نرى كلمة “CONFLICT(VS)” ومعها ثعبانان، في إشارة إلى لعبة عددية من القرن الحادي عشر، وكلمة “MEDICINA” التي تمثل علم الطب، في حين تشير كلمتا “THEORICA” و “PRACTICA” إلى الجمع بين النظرية والتطبيق في التعليم الطبي.

• إفريقيا “AFRICA” مع كتاب مفتوح ونقش بكلمة “SCIENTIA” (العلم)
• „AFRICA“ mit aufgeschlagenem Buch und der Inschrift „SCIENTIA“ (Wissenschaft)
• “AFRICA” with an open book and the inscription “SCIENTIA” (science)
• Açık bir kitap ile tasvir edilen “AFRİKA” açık kitapta “SCIENTIA” (bilim) yazısı

[107]

STAB DES BISCHOFES OTTO I.

Südtalien, Mitte 13. Jahrhundert;
Fassung der Krümme und Goldmanschetten
des Stabes: 1. Hälfte 15. Jahrhundert
Elfenbein, Narwalzahn (?), Silber, Niello
Inv. Nr. DS 69

Der obere Teil des Bischofsstabes Ottos I. (regierte 1260–1279) ist vermutlich aus Südtalien importiert. Sizilien und Gebiete Süditaliens waren zunächst Teile des Reichs von Konstantinopel, um 1000 des Kalifats der Fatimiden – mit der Hauptstadt Kairo umfasste es Ägypten, die arabische Halbinsel und Nordafrika. Auch danach galt weithin eine arabischsprachige Kultur. Von den in dieser Region zusammenkommenen Kulturen und Religionen zeugt auch die Darstellung des einer Gazelle ähnlichen Tieres. Das im christlichen Kontext als Lamm Gottes gedeutete Tier wurde aus Elfenbein eines afrikanischen Elefanten geschnitzt. Bereits in der Geschichte von Mose wird der Stab als Zeichen der Autorität geschildert und als solcher wurde er auch von den Bischöfen verwendet.

[107]

CROSIER OF BISHOP OTTO I

Southern Italy, mid-13th century;
socket of the crook and gold ferrules of the staff:
first half of the 15th century
Ivory, narwhal tusk (?), silver, niello
Inv. no. DS 69

The upper part of the crozier of Otto I (reigned 1260–1279) was probably imported from southern Italy. Sicily and other parts of southern Italy had belonged to the Eastern Roman empire, but around 1000 CE, they became part of the Fatimid Caliphate. With its capital at Cairo, the Caliphate included Egypt, the Arabian Peninsula and North Africa. A widespread Arabic-speaking culture in this part of Italy lasted even after the end of Arab rule. The depiction of a gazelle-like animal also testifies to the blending of cultures and religions in the region. In a Christian context, the lamb would have been interpreted as the lamb of God, but it was carved from the ivory of

an African elephant. A long staff appears as a sign of authority as early as the biblical story of Moses; the design was later adopted and used by bishops in the Christian Church.

[107]

PISKOPOS I. OTTO'NUN ASASI

Güney İtalya, 13. yüzyıl ortası; asa ve altın
manşetlerin tarihi: 15. yüzyılın 1. yarısı.
Fildişi, deniz gergedanı dişi (?), gümüş, niello
Env. no. DS 69

I. Otto'nun (görev aldığı zaman 1260–1279) asasının üst kısmı muhtemelen Güney İtalya'dan ithal edilmiştir. Sicilya ve Güney İtalya'nın bazı bölgeleri başlangıçta Bizans İmparatorluğunun, sonrasında yaklaşık 1000 yılında da başkenti Kahire olan Mısır, Arap Yarımadası ve Kuzey Afrika'yı kapsayan Fatimi Halifeliği'nin bir parçasıydı. Bundan sonra bile Arap kültür yaygın olarak bu bölgede sürmüştür. Ceylanı andıran hayvan tasviri de bu bölgede bir araya gelen kültürlerle ve dinlere tanıklık etmektedir. Hıristiyanlık bağlamında Tanrının Kuzusu olarak yorumlanan hayvan, bir Afrika filinin fildişinden oyulmuştur. Asa kullanımı, Musa'nın hikâyesinde de bir otorite işareti olarak tasvir edilir ve bu nedenle piskoposlar tarafından da kullanılırdı.

[107]

عصا الأسقف أوتو الأول المعقوف الرأس

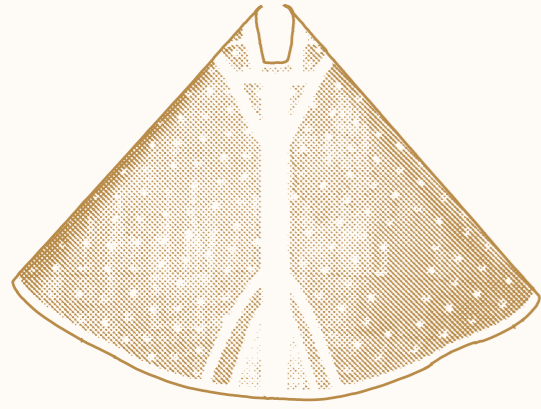
جنوب إيطاليا، منتصف القرن الثالث عشر؛ إطار
العصا، شرائط ذهبية على عمود: النصف الأول من
القرن الخامس عشر

عاج، ناب حريش البحر (?)، فضة، نل

رقم الجرد DS 69

ورد الجزء العلوي من الصولجان المعقوف الرأس للأسقف أوتو الأول (حكم في الفترة من 1260 إلى 1279) في الأغلب من جنوب إيطاليا، فلقد كانت صقلية وأجزاء أخرى من جنوب إيطاليا تابعة إلى الإمبراطورية الرومانية الشرقية، إلا أنهم أصبحوا في حوالي عام 1000 م، جزءاً من الخلافة الفاطمية التي ضمت كلا من مناطق مصر وشبه الجزيرة العربية وشمال إفريقيا وكانت عاصمتها القاهرة. استمرت الثقافة العربية في انتشارها على نطاق واسع في هذا الجزء من إيطاليا حتى بعد نهاية الحكم العربي. فاستخدام شكل حيوان شبيه للغزال يعد هو الآخر دليلاً على ما كان بالمنطقة من تمازج للثقافات والأديان. فلقد كان من الممكن تفسير الحمل، في سياق الدين المسيحي، على أنه حمل الله، إلا أنه نُحت من عاج فيل إفريقي. كما أن طول العصا يعكس منذ قصة موسى التوراتية تواجد السلطة ومداها؛ ولقد استخدم هذا التصميم لاحقاً وتبناه أساقفة الكنيسة المسيحية.

[108]

SOG. BERNHARDKASEL

England, Mitte 12. Jahrhundert
Seiden- und Goldfaden

Inv. Nr. L 1988-56 (Dauerleihgabe der
Pfarrgemeinde St. Godehard, Hildesheim; aus
dem Benediktinerkloster St. Godehard)

Bei der Feier des Gottesdienstes trägt der Priester ein besonderes Gewand, das oft aus kostbarem Material hergestellt wurde. Dieses Beispiel ist aus dem Kloster St. Godehard in Hildesheim erhalten. Es wird mit dem Gründer des Klosters, dem Hildesheimer Bischof Bernhard (regierte 1130-1153), in Verbindung gebracht. Auf einem roten Seidenstoff sind mit goldenen Fäden Ranken sowie ein Muster aus Mondsicheln und Rosetten gestickt. Für derartige Stickereien war als Herstellungsort England mit einem Zentrum in London berühmt. Von dort wurden bestickte Gewänder von vermögenden Auftraggeber:innen aus ganz Europa erworben.

[108]

BERNHARD CHASUBLE

England, mid 12th century
Silk and gold threads

Inv. no. L 1988-56 (permanent loan from the
parish of St. Godehard, Hildesheim; originally from
the Benedictine monastery at St. Godehard)

Priests wore special robes to celebrate religious services and these were often made of precious materials. This example of a priestly robe has passed down to us from the monastery of St. Godehard in Hildesheim. The chasuble has close associations with Bishop Bernhard of Hildesheim (reigned 1130-1153), the monastery's founder. Here, patterns of tendrils, crescent moons and rosettes are embroidered with golden threads on a red silk fabric. The most famous centres for this kind of embroidery were in Britain, especially in London, where embroidered garments were purchased by wealthy clients from all over Europe.

[108]

BERNHARD CÜPPESI

İngiltere, 12. yüzyıl ortaları

İpek ve altın iplik

Env. no. L 1988-56 (Hildesheim, Aziz Godehard
cemaatinden; Aziz Godehard Benedikten manastırından
kalcı olarak ödünç alınmıştır)

Kutsal ayinin kutlanması sırasında rahip, genellikle değerli malzemeden yapılmış özel bir cüppe giyer. Aziz Godehard Manastır'ından gelme bu örnek, Hildesheim'da korunmuştur. Söz konusu cüppe, manastırın kurucusu olan Hildesheim piskoposu Bernhard (1130-1153 yılları arasında görev almıştır) ile ilişkilendirilmektedir. Kırmızı ipek kumaş üzerine altın ipliklerle sarmaşıklar, hilal ve rozetler işlenmiştir. Bu tür nakışlar, merkezi Londra olmak üzere İngiltere'de üretilmesi ile ünlüydü. İşlemeli giysiler buradan Avrupa'nın dört bir yanındaki zenginler tarafından satın alınırdı.

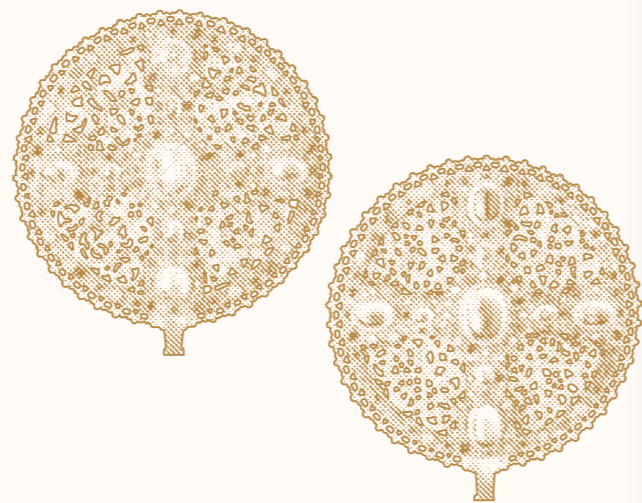
[108]

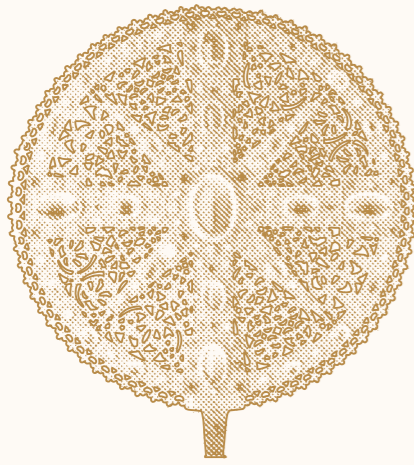
تشاسويلي (رداء الكاهن) برنهارد

إنجلترا، منتصف القرن الثاني عشر
حرير وخيوط ذهبية

رقم الجرد L 1988-56 (إعارة دائمة من أبرشية القديس جودهارد،
هيلدسهايم، أصله من دير البينديكتين في سانت جودهارد)

كان الكهنة يرتدون أردية خاصة لإقامة الطقوس الدينية، وكانت غالبًا ما تكون مصنوعة من مواد قيمة. هذا المثال للثوب الكهنوتي انتقل إلينا من دير القديس جودهارد في هيلدسهايم. يرتبط التشاسويلي ارتباطًا وثيقًا بمؤسس الدير، الأسقف بيرنهارد من هيلدسهايم (حكم في الفترة من 1130 إلى 1153). فالرداء، هنا، من قماش حريري أحمر مطرز عليه أشكال زخرفية متكررة لمحاليق وأهلة وورود بخيوط ذهبية. وأكثر المراكز التي اشتهرت بهذا النوع من التطريز كانت في بريطانيا، وخاصة في لندن، حيث كان العملاء الأثرياء من جميع أنحاء أوروبا يشترون الملابس المطرزة.

[109]
SCHEIBENKREUZE

Hildesheim, um 1140
Kupfer, Bergkristall, Edelsteine, Perlen, Glas
Inv. Nr. DS 27a-c

Die Scheibenkreuze wurden vermutlich im Zusammenhang einer Neuausstattung des Hildesheimer Domes anlässlich der Heiligsprechung Bischof Godehards (regierte 1022–1038) im Jahr 1131 hergestellt. Die Form der Kreuze in einem Kreis ist außergewöhnlich und es handelt sich um die ältesten in Mitteleuropa erhaltenen Exemplare. Sie nehmen Bezug auf zeremonielle Fächer, die ab dem 5. Jahrhundert im Gebiet des heutigen Syrien belegt sind. Vor allem in religiösen Zeremonien des östlichen Mittelmeerraums waren sie verbreitet und ihre Form wurde seit dem 9. Jahrhundert auch in Mitteleuropa aufgegriffen.

Das Untergeschoss präsentiert mehrere Objektgruppen, darunter Reliquiare sowie die mit den berühmten Hildesheimer Bischöfen Bernward und Godehard in Verbindung stehenden Objekte.

[109]
DISC CROSSES

Hildesheim, ca. 1140
Copper, quartz, precious stones, pearls, glass
Inv. no. DS 27a-c

These disc crosses were probably manufactured in association with the canonization of Bishop Godehard (reigned 1022–1038) in 1131, when Hildesheim Cathedral underwent substantial refurbishment. Their shape – crosses within a circle – is a very unusual one, and these are the oldest surviving examples of the form anywhere in central Europe. The design makes reference to ceremonial fans found in modern-day Syria from the 5th century on. They were particularly widespread in religious ceremonies in the eastern Mediterranean; the form is thought to have been adopted in central Europe from the 9th century on.

Several groups of objects are presented in the **Basement Level**, including reliquaries and objects associated with the famous Hildesheim bishops Bernward and Godehard.

[109]
DISK ÜZERİNDE HAÇLAR

Hildesheim, yaklaşık 1140
Bakır, kaya kristali, değerli taşlar, inciler, cam
Env. no. DS 27a-c

Disk üzerindeki haçlar muhtemelen 1131 yılında Piskopos Godehard'ın (görevde olduğu zamanlar 1022–1038) azizlik mertebesi verilmesi vesilesiyle Hildesheim Katedrali'nin yeniden döşenmesi ile bağlantılı olarak yapılmıştır. Daire üzerine yerleştirilmiş haçlar alışılmadık bir şekle sahiptir ve Orta Avrupa'da günümüze ulaşan en eski örneklerdir. Günümüz Suriye'sinde 5. yüzyıldan itibaren görülmeye başlanan tören yelpazeleri ile ilintilidir. Özellikle Doğu Akdeniz'deki dini törenlerde yaygın olarak kullanılmışlar ve 9. yüzyıldan itibaren Orta Avrupa'da da kullanılmaya başlanılmışlardır.

Bodrum katında, Hildesheim'in ünlü piskoposları Bernward ve Godehard'a ait rölikerler ve objeler de dahil olmak üzere çeşitli obje grupları sergilenmektedir.

[109]

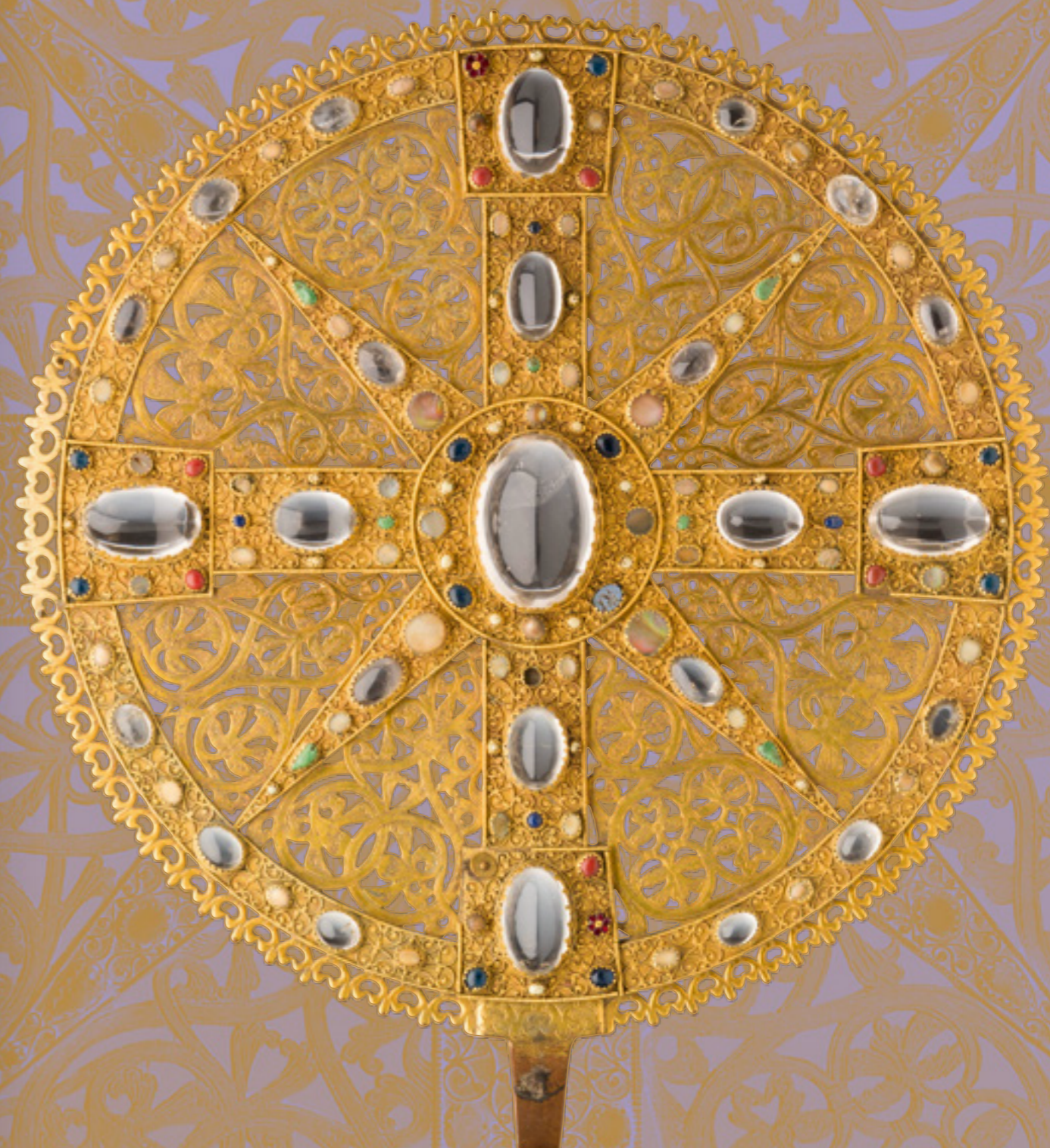
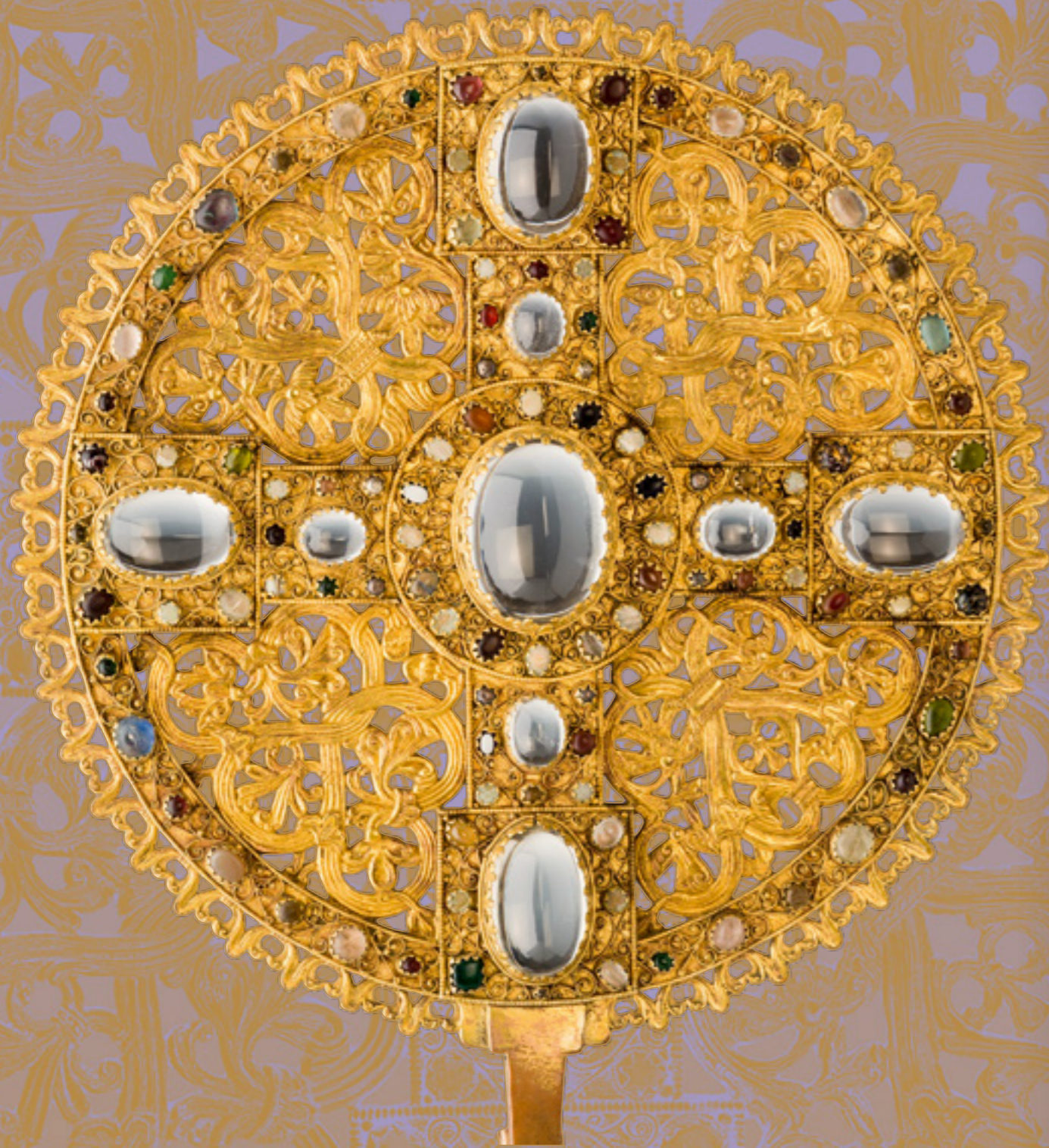
صلبان دائرية

هيلدسهاميم، حوالي عام ١١٤٠
نحاس، كوارتز، أحجار كريمة، لؤلؤ، زجاج
رقم الجرد DS 27a-c

من المحتمل أن تكون هذه الصلبان الدائرية قد صنعت في عام ١١٣١، بالتزامن مع إعلان تطويب الأسقف جودهارد (حكم في الفترة من ١٠٢٢ إلى ١٠٣٨)، عندما خضعت كاتدرائية هيلدسهاميم لعملية تجديد كبيرة. فشكل هذه الصلبان من صلبان داخل دائرة شكل غير معتاد وتعد هذه أقدم الأمثلة الباقية لهذا الشكل في أي مكان في وسط أوروبا. يشير التصميم إلى المراوح الطقوسية الموجودة في سوريا الحديثة منذ القرن الخامس وما بعده. وكانت منتشرة بشكل خاص في مراسم الطقوس الدينية في شرق البحر الأبيض المتوسط؛ ويُعتقد أن هذا النموذج قد انتقل إلى وسط أوروبا منذ القرن التاسع واستخدموه من بعدها.

تعرض عدة مجموعات من القطع في الطابق السفلي، بما في ذلك الذخائر والقطع المرتبطة بأسقفي هيلدسهاميم المشهورين برنوارد وجودهارد.

[110]

KATHARINENRELIQUIAR

Hildesheim, um 1227 (?);

Beschrifteter Stein: 6.-8. Jahrhundert

Eichenholz, Silber, Edelsteine

Inv. Nr. L 1978-19 (Dauerleihgabe der Pfarrgemeinde St. Godehard, Hildesheim; aus Heilig Kreuz)

Das Reliquiar der heiligen Katharina aus dem 13. Jahrhundert enthält Reste vom Öl aus einer Lampe, die am Grab der Heiligen im Katharinenkloster auf der ägyptischen Halbinsel Sinai gebrannt habe. Besonderes Augenmerk verdient ein kleiner rötlicher Stein, der es auf der oberen Seite ziert. In den Stein sind ein ruhender Löwe sowie eine Inschrift eingeschnitten. Eine aus dem aramäischen Alphabet für die persische Sprache entwickelte Schrift bezeichnet das ‚Wachsen‘ oder ‚Vermehren‘. Vermutlich stammt dieser Stein aus dem Reich der Sasaniden der vor-islamischen Zeit im antiken Persien und war dort vielleicht in einem Siegelring montiert.

[110]

ST. CATHERINE'S RELIQUARY

Hildesheim, around 1227 (?);

inscribed stone: 6th-8th centuries

Oak wood, silver, precious stones

Cathedral Museum Hildesheim, inv. no. L1978-19 (permanent loan from the parish of St. Godehard, Hildesheim, from the Heilig-Kreuz Church)

This 13th-century reliquary of St. Catherine contains remnants of oil from a lamp which burned at the saint's tomb at St. Catherine's Monastery in the Sinai peninsula in Egypt. The small reddish stone found among the adornment of the upper side deserves particular attention. The stone has been carved with a lion in repose and with an inscription, which reads 'growing' or 'multiplying' in a Persian script developed from the Aramaic alphabet. The stone is thought to have come from the pre-Islamic Sasanian Empire in ancient Persia, where it may have been mounted in a signet ring.

[110]

KATERINA RÖLİKERİ

Hildesheim, c. 1227 (?); yazılı taş: 6-8. yüzyıl

Meşe ağacı, gümüş, değerli taşlar

Env. no. L 1978-19 (Hildesheim, Aziz Godehard cemaatinden kalıcı olarak ödünç alınmıştır; Heilig Kreuz'dan)

Aziz Katerina'nın 13. yüzyıldan kalma kutsal emanetidir ve azizenin Mısır'ın Sina Yarımadası'ndaki Aziz Katerina Manastırı'nda bulunan mezarında yanan bir kandilin yağ kalıntılarını içermektedir. Üst tarafını süsleyen küçük kırmızımsı bir taş özellikle dikkate değerdir. Taşın üzerinde dinlenen bir aslan ve bir yazıt işlenmiştir. Fars dili için geliştirilmiş olan Arami alfabetiyle yazılan yazı 'büyümek' veya 'çoğalmak' anlamına gelir. Bu taş muhtemelen eski İran'daki İslam öncesi döneminde var olan Sasani İmparatorluğu'ndan gelmektedir. Orada bir mühür yüzüğüne takılarak kullanılmış olabilir.

[110]

ذخيرة مقدسة للمقديسة كاترين

هيلدسهيلم، حوالي ١٢٢٧ (؟)؛

حجر بنقش: ما بين القرنين السادس والثامن

خشب بلوط، فضة، أحجار كريمة

متحف كاتدرائية هيلدسهيلم، رقم الجرد L1978-19 (إعارة دائمة من أبرشية القديس جودهارد، هيلدسهيلم، كنيسة هيليج كروز)

تحتوي ذخيرة سانت كاترين التي يعود أصلها إلى القرن الثالث عشر على بقايا زيت من مصباح احترق عند قبر القديسة في دير سانت كاترين بشبه جزيرة سيناء في مصر. يستحق الحجر الصغير الضارب إلى الحمرة الموجود بين زخرفة الجانب العلوي اهتمامًا خاصًا. نُحت هذا الحجر على شكل أسد يستريح وعليه نقش باللغة الفارسية بالأبجدية الآرامية، يُقرأ 'ينمو' أو 'يتكاثر'. يُعتقد أن الحجر يرجع أصله إلى الإمبراطورية الساسانية في فترة ما قبل الإسلام في بلاد فارس القديمة، حيث ركب في خاتم للمختم.

• حجر عليه نقش زخرفي على شكل أسد ونقش بكلمة ينمو/يتكاثر
• Stein mit der Gravierung eines Löwen sowie der Bezeichnung Wachsen/Vermehren
• Stone with the engraving of a lion and the inscription Growing/Multiplying
• Üzerinde bir aslan kabartması ve, büyüme/çoğalmak' yazısı bulunan taş

[111]
KOKOSNUSSRELIQUIAR

Paris (?), frühes 15. Jahrhundert (?)
Kokosnuss, Silber, Email

Inv. Nr. DS L 1978-20 19 (Dauerleihgabe der Pfarrgemeinde St. Godehard, Hildesheim; aus Heilig Kreuz)

Den zentralen Behälter dieses Reliquiars bildet eine polierte Kokosnuss. Vermutlich gelangte dieses besondere Material aus den Tropen Asiens oder Afrikas nach Mitteleuropa. Spuren am oberen und unteren Ende der Nuss lassen erkennen, dass sie zunächst in einem anderen Gefäß eingebaut war und erst später zum Hildesheimer Reliquiar umgebaut wurde. Bekrönt wird das Gefäß von einer kleinen Figur des heiligen Andreas auf einem Hügel, der mit Glasfluss verziert ist. In dieser Technik wurden um 1400 in Paris Kunstwerke hergestellt. Das Wappen am Fuß lässt vermuten, dass das Reliquiar als Geschenk eines Hildesheimer Arztes, der in Paris studierte, in die Kirche Heilig Kreuz gelangte.

[111]
COCONUT RELIQUARY

Paris (?), early 15th century (?)
Coconut, silver, enamel

Inv. no. DS L 1978-20 19 (permanent loan from the parish of St. Godehard, Hildesheim, from the Heilig Kreuz Church)

The main container of this reliquary is made from a single polished coconut. This very particular object probably made its way to central Europe from the

tropical regions of Asia or Africa. Traces at the upper and lower ends of the coconut suggest it originally formed part of a different vessel and was only later reused in the Hildesheim reliquary. The vessel is crowned by a small figure of Saint Andrew, who stands on a mound decorated with glass flux. This technique was used for works of art in Paris around 1400. The coat of arms at the foot of the container suggests the reliquary came to the Heilig Kreuz church as a donation from a Hildesheim doctor who had studied in Paris.

[111]
**HINDISTAN CEVIZI (COCONUT)
RÖLİKER**

Paris (?), 15. yüzyıl başları (?)
Hindistan Cevizi (Coconut), Gümüş, Emaye

Env. no. DS L 1978-20 19 (Hildesheim, Aziz Godehard cemaatinden kalıcı olarak ödünç alınmıştır; Heilig Kreuz'dan)

Bu kutsal emanetin ana bölümü cilalanmış bir hindistan cevizidir. Bu özel malzeme Orta Avrupa'ya muhtemelen Asya veya Afrika'nın tropik bölgelerinden gelmiştir. Cevizin üst ve altındaki izler, başlangıçta başka bir kabın içine yerleştirildiğini, ancak daha sonra Hildesheim rölikerine dönüştürüldüğünü göstermektedir. Kap, cam ayakla süslenmiş bir tümsek üzerindeki küçük bir Aziz Andrew figürüyle taçlandırılmıştır. Bu teknikte sanat eserleri 1400 civarında Paris'te yapılmıştır. Ayak kısmındaki arma, emanetin Kutsal Haç Kilisesi'ne Paris'te eğitim gören Hildesheim'lı bir doktorun hediyesi olarak geldiğini düşündürmektedir.

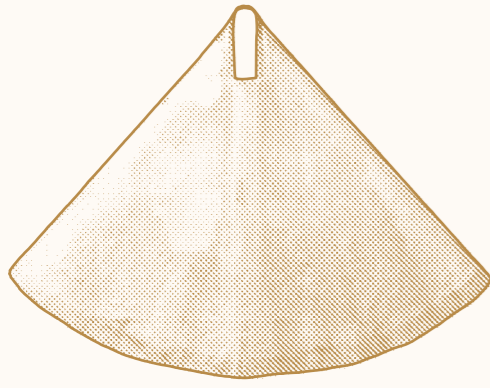
[111]

ذخيرة من جوز الهند
باريس (؟)، أوائل القرن الخامس عشر (؟)
جوز الهند، فضة، مينا

رقم الجرد DS L 1978-20 19 (إعارة دائمة من أبرشية القديس جودهارد، هيلدسهيلم، كنيسة هيليج كروز)

صنع الوعاء الرئيسي لهذه الذخيرة من جوز الهند المصقول. من المحتمل أن تكون هذه القطعة المميزة قد شقت طريقها إلى أوروبا الوسطى من المناطق الاستوائية في آسيا أو إفريقيا. تشير الآثار الموجودة على الطرفين العلوي والسفلي لقشرة جوز الهند إلى أنها كانت في الأصل جزءاً من وعاء آخر وأنها استخدمت لاحقاً فقط كذخيرة في هيلدسهيلم. يعلو الوعاء تمثال صغير للقديس أندرو، يقف على تل مزين بتدفق زجاجي. استخدمت هذه التقنية في الأعمال الفنية في باريس حوالي عام 1400. يشير شعار النبالة الموجود أسفل الوعاء إلى أن وعاء الذخيرة المقدسة قد جاء إلى كنيسة هيليج كروز كتبرع من طبيب من هيلدسهيلم كان قد درس في باريس.

[112]

BERNWARDKASEL

Byzanz, um 1000

Seiden- und Goldfaden

Inv. Nr. DS 83 (aus dem Kirchenschatz des Benediktinerklosters St. Michael)

Das Priestergewand wurde mit Bischof Bernward von Hildesheim (regierte 993–1022) in Verbindung gebracht. Es ist aus einer gold-gelben Seide genäht, die als Muster zwei gegenüberstehende Vögel zieren. Diese Seide gilt als Spitzenprodukt der Seidenweberei, die in Konstantinopel produziert wurde. Aus China gelangte die Kenntnis der Seidenproduktion bereits im 6. Jahrhundert über Persien in das Reich von Konstantinopel. In Mitteleuropa hingegen konnte Seide damals nicht hergestellt werden und musste daher aus dem Mittelmeerraum eingekauft werden.

[112]

BERNWARD'S CHASUBLE

Byzantium, ca. 1000

Silk and gold threads

Inv. no. DS 83 (from the treasury of the Benedictine monastery of St. Michael)

This sacerdotal robe was associated with Bishop Bernward of Hildesheim (reigned 993–1022). It is sewn with golden-yellow silk and decorated with a pattern of two facing birds. This silk is regarded as a highly developed product of the Constantinople silk weaving industry. Knowledge of silk production had come from China via Persia to the Byzantine Empire as early as the 6th century. However, there was no silk production in central Europe at this time; any silk in this part of Europe had to be transported from the Mediterranean region.

[112]

BERNWARD CÜPPESI

Bizans, yaklaşık 1000

İpek ve altın iplik

Env. no. DS 83 (Aziz Michael Benedikten Manastırı'nın kilise hazinesinden)

Rahip cübbesi Hildesheim Piskoposu Bernward (993–1022 yılları arasında görev yapmıştır) ile ilişkilendirilmiştir. Altın sarısı bir ipekten dikilmiştir ve desen olarak birbirine bakan iki kuşla süslenmiştir. Bu ipek, Konstantinopolis'teki ipek dokumacılığının en seçkin ürünlerinden biri olarak kabul edilir. Konstantinopolis İmparatorluğu'na ipek üretimine dair bilgi, 6. yüzyıl gibi erken bir tarihte (İran üzerinden olmak üzere) Çin'den ulaşmıştır. Ancak Orta Avrupa'da o dönemde ipek üretilmediği için Akdeniz bölgesinden satın alınması gerekiyordu.

[112]

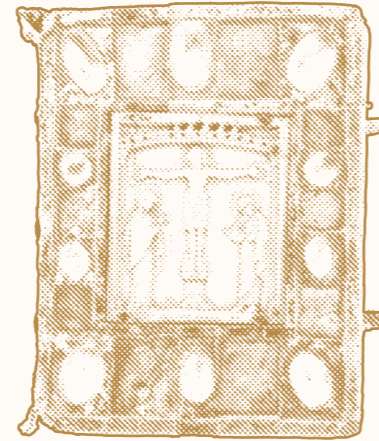
تشاسويلي (رداء الكاهن) برنوارد

بيزنطة، حوالي عام ١٠٠٠

حرير وخبوط ذهبية

رقم الجرد DS 83 (من خزانة دير القديس ميخائيل البينديكتيني)

ارتبط هذا الرداء الكهنوتي بالأسقف برنوارد من هيلدسهام (حكم في الفترة من ٩٩٣ إلى ١٠٢٢). صنع من الحرير الأصفر الذهبي وزين بشكل متكرر لطائرين متقابلين. ويعتبر هذا الحرير منتجاً عالي التطور لصناعة نسج الحرير في القسطنطينية. جاءت المعرفة بإنتاج الحرير من الصين عبر بلاد فارس إلى الإمبراطورية البيزنطية منذ القرن السادس. إلا أنه لم يكن هناك إنتاج للحرير في وسط أوروبا في ذلك الوقت؛ فكان لا بد من نقل أي حرير إلى هذا الجزء من أوروبا من منطقة البحر الأبيض المتوسط.

[113]

SOG. KLEINES

BERNWARDEVANGELIAR

Hildesheim, Anfang 11. Jahrhundert,

Elfenbein: byzantinisch, 10. Jahrhundert

Holz, Elfenbein, Bergkristall, Horn

Inv. Nr. DS 13 (aus dem Kirchenschatz des Benediktinerklosters St. Michael)

In den Buchdeckel der Handschrift mit den vier Evangelien ließ der Hildesheimer Bischof Bernward eine Elfenbeintafel mit der Darstellung der Kreuzigung Jesu einfügen. Hergestellt wurde sie vermutlich in Konstantinopel, der Residenz des römischen Kaisers. Die Stadt war die größte Metropole des Mittelmeerraums und dessen maßgebliches kulturelles Zentrum. Bernward hatte direkten Kontakt zur aus Konstantinopel stammenden Kaiserin Theophanu. Die Tafel hat ursprünglich zu einem dreiteiligen Bildobjekt gehört, das der Andacht diente. Sie wurde aus ihrer anfänglichen Nutzung herausgelöst und von Darstellungen der Evangelisten umgeben zum Schmuck des Buchdeckels.

[113]

SMALL BERNWARD GOSPEL

Hildesheim, early 11th century

(ivory: Byzantine, 10th century)

Wood, ivory, quartz, horn

Inv. no. DS 13 (from the treasury of the Benedictine monastery of St. Michael)

Bernward, bishop of Hildesheim from 993 to 1015 CE, had a Byzantine ivory panel depicting the crucifixion of Jesus incorporated into the cover of this Gospel. It was probably made at Constantinople, which was the residence of the eastern Roman emperors, the largest metropolis in the Mediterranean region, and its most important cultural centre. Bernward had direct contacts with the Empress Theophanu, who herself originally came from Constantinople. The panel belonged to a three-part visual object used for devotional purposes. It was removed from this original context to be used as adornment for the cover of the Gospels, where it is surrounded by depictions of the Evangelists.

[113]

BERNWARD'IN KÜÇÜK İNCİLİ

Hildesheim, 11. yüzyıl başı, fildişi: Bizans, 10. yüzyıl

Ahşap, fildişi, kaya kristali, boynuz

Env. no. DS 13 (Aziz Michael Benedikten Manastırı'nın kilise hazinesinden)

Hildesheim Piskoposu Bernward, dört İncil'i içeren elyazmasının kapağına İsa'nın çarmıha gerilişini tasvir eden fildişi bir pano ekletmiştir. İncil, büyük olasılıkla Roma imparatorunun ikametgâhı olan Konstantinopolis'te yapılmıştır. Bu şehir Akdeniz bölgesinin en büyük metropolü ve en önemli kültür merkeziydi. Bernward'ın, Konstantinopolis'li İmparatoriçe Theophanu ile doğrudan teması vardı. Fildişi pano aslen adak amaçlı kullanılan üç parçalı resimli bir objenin parçasıydı. Daha sonra ilk kullanımından çıkarılmış ve kitabın kapağını süslemek için İncil yazarlarının tasvirleriyle çevrelenmiştir.

[113]

كتاب انجيل برنوارد الصغير

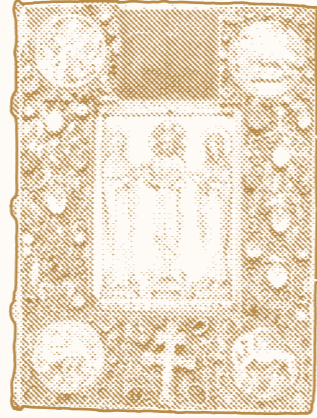
هيلدسهام، أوائل القرن الحادي عشر

(العاج: الامبراطورية البيزنطية، القرن العاشر)

خشب، عاج، كوارتز، قرن

رقم الجرد DS 13 (من خزانة دير القديس ميخائيل البينديكتيني)

امتلك برنوارد، أسقف هيلدسهام في الفترة من ٩٩٣ إلى ١٠١٥ م، لوحاً بيزنطياً عاجياً مدمجاً في غلاف كتاب الإنجيل. من المحتمل أنه صنع في القسطنطينية التي كانت مقراً لإقامة أباطرة الرومان الشرقيين، فقد كانت أكبر عاصمة في منطقة البحر الأبيض المتوسط، وأهم مركز ثقافي لها. كان برنوارد على اتصال مباشر مع الإمبراطورة ثيوفانو، التي زارت إيطاليا قادمة من القسطنطينية عدة مرات. ربما كان اللوح في الأصل يرجع إلى عمل فني ثلاثي القطع فصل عن هذا العمل ووضع في سياق جديد، كجزء من غلاف كتاب الإنجيل هذا.

[114]

SOG. KOSTBARES EVANGELIAR

Hildesheim, um 1015,

Elfenbein: byzantinisch, 10. Jahrhundert

Einband: Holzkern, Elfenbein, Filigran,

Steinbesatz, Silberbeschläge

Inv. Nr. DS 18 (aus dem Kirchenschatz des Benediktinerklosters St. Michael)

Das Evangelienbuch war eine bedeutende Schenkung von Bischof Bernward für die Klosterkirche St. Michael in Hildesheim, wo er sein Grab eingerichtet hatte. Auf der Vorderseite ist ein Elfenbeinrelief mit Jesus zwischen Maria und Johannes dem Täufer eingefügt, das in Konstantinopel hergestellt wurde. Auf der Rückseite ahmt das Silberrelief mit der Darstellung der stehenden Maria mit Kind eine Vorlage nach, die ebenfalls aus Konstantinopel stammt. Während das Elfenbeinrelief auf der Vorderseite aus dem ursprünglichen Zusammenhang eines mehrteiligen Objektes herausgelöst und neu montiert wurde, ist auf der Rückseite eine Bildvorlage in Niedersachsen imitiert worden.

[114]

PRECIOUS GOSPELS OF BERNWARD

Hildesheim, ca. 1015, ivory: Byzantine, 10th centuryBinding: Heartwood, ivory, filigree,
precious stones, silver bindingsInv. no. DS 18 (from the treasury of the Benedictine
monastery of St. Michael)

This gospel book was an important donation from Bishop Bernward to the monastery church of St. Michael in Hildesheim, where he had arranged for his tomb to be built. The obverse side has had an ivory relief inserted, bearing an image of Jesus between Mary and John the Baptist, made in Constantinople. On the reverse side is a silver relief depicting a standing Virgin and Child: this is based on a template which also originated in Constantinople. While the ivory relief on the front side was remounted from its original context, a multi-part object, the obverse side bears the imitation of an image original to Lower Saxony.

[114]

“DEĞERLİ İNCİL” ADIYLA
BILINEN İNCİL

Hildesheim, 1015 civarı, fildişi: Bizans, 10. yüzyıl

Cilt: Ahşap çekirdek, fildişi, telkari,
taş süsleme, gümüş bağlantılarEnv. no. DS 18 (Aziz Michael Benedikten Manastırı'nın
kilise hazinesinden)

İncil, Piskopos Bernward tarafından, mezarının bulunduğu Hildesheim'daki Aziz Michael Manastır Kilisesi için önemli bir bağıştı. Ön yüzünde, İsa'yı Meryem ve Vaftizci Yahya arasında gösteren fildişi bir kabartma yer alır ve bu kabartma Konstantinopolis'te yapılmıştır. Arka yüzdeki Meryem'i Çocuk İsa ile birlikte ayakta tasvir eden gümüş kabartma da yine Konstantinopolis'ten gelen bir modeli taklit etmektedir. Ön yüzdeki fildişi kabartma çok parçalı bir nesnenin orijinal bağlamından çıkarılıp burada kullanılırken, arka yüz, orijinal bir görüntü taklit edilerek Aşağı Saksonya'da üretilmiştir.

يعتبر كتاب الإنجيل هذا تبرعًا مهمًا من الأسقف برنوارد لكنيسة دير القديس ميخائيل في هيلدسهام، حيث رتب لبناء قبره. في الواجهة، يوجد نقش بارز عاجي، صنع في القسطنطينية، يحمل صورة السيد المسيح متوسطا السيدة مريم ويوحنا المعمدان. وعلى الجهة الخلفية، يوجد نقش بارز فضي يصور كلا من السيدة العذراء وطفلها واقفين، وهو مستوحى كذلك من عمل أصوله من القسطنطينية. في حين أن النقش البارز العاجي على الواجهة، الذي كان في الأصل عملاً متعدد الأجزاء، قد أخرج من سياقه الأصلي وأعيد تركيبه، فإن النقش على الجهة الخلفية جاء تقليدًا لصورة كانت موجودة في ولاية ساكسونيا السفلى.

[114]

كتاب انجيل برنوارد الثمين

هيلدسهام، حوالي عام ١٠١٥، العاج: الامبراطورية
البيزنطية، القرن العاشرالتجليد: لب خشبي، عاج، تخريم، مجوهرات، قطع فضية
رقم الجرد DS 18 (من خزانة دير القديس ميخائيل البينديكتيني)

[115]

BÜSTENRELIQUIAR DES HL.
JAKOBUS VON NISIBISHildesheim (?), spätes 14. Jahrhundert,
Überarbeitung 1. Hälfte 18. Jahrhundert
Holz, Silber, Edelsteine, Glas

Inv. Nr. DS 40

Aus Silber wurde dieses Bildnis des heiligen Jakobus von Nisibis gefertigt und mit Edelsteinen verziert. Der Heilige ist mit dem Mantel und der zeremoniellen Kopfbedeckung eines Bischofs, der Mitra, bekleidet. Sein Gesicht wirkt jugendlich. Jakobus war Bischof von Nisibis (regierte 309–338), der heutigen Stadt Nusaybinan in der Türkei an der Grenze zu Syrien. Unterhalb des Bergkristalls auf seiner Brust findet sich das Wappen von Lippold von Steinberg, der im 14. Jahrhundert gleich mehrere hohe Ämter am Hildesheimer Dom innehatte. Lippold von Steinberg war als Pilger weitgereist. Möglicherweise hat er das Fragment des Schädelknochens des Heiligen selbst von einer Pilgerreise mitgebracht, die ihn mindestens bis nach Konstantinopel führte.

[115]

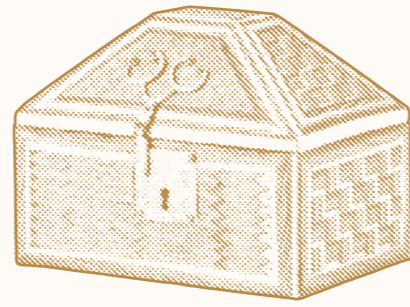
BUST RELIQUARY OF SAINT JACOB
OF NISIBISHildesheim (?), late 14th century,
revised in the first half of the 18th century
Wood, silver, precious stones, glass

Inv. no. DS 40

This image of Saint Jacob of Nisibis is made of silver and decorated with precious stones. The saint, who has a youthful face, is dressed in a bishop's cloak and

wears a mitre, a bishop's ceremonial headgear. From 309 to 338 CE, Jacob was Bishop of Nisibis, today the city of Nusaybinan in Turkey, near the Syrian border. Below the quartz on his chest we can see the emblem of Lippold von Steinberg, who held several high offices at Hildesheim Cathedral in the 14th century. Before this, Lippold had travelled widely as a pilgrim, and may himself have brought back the fragment of the saint's skull bone from a pilgrimage which took him at least as far as Constantinople.

[116]
WALMDACHKÄSTCHEN MIT
HOLZMOSEIK
Sizilien oder Unteritalien (?),
2. Hälfte 12./Anfang 13. Jahrhundert
Holzmosaik, Elfenbein, vergoldetes Kupfer
Inv. Nr. DS 35a

Die Verkleidung des Kästchens mit in Mustern gelegten verschiedenfarbigen Hölzern sowie Elfenbein machen es kostbar. Doch seine Herkunft ist nicht eindeutig zu klären. Solche Kästchen wurden sowohl auf Sizilien oder in Südtalien als auch in Niedersachsen oder Köln hergestellt. Die Bauart dieses Behälters, die äußerst feine Musterung und die Verwendung von Elfenbein jedoch lassen eine Herstellung in Sizilien oder Südtalien vermuten. An diesem Objekt werden die Verflechtungen der Kulturen besonders offenkundig, da seine Herkunft kaum noch zu bestimmen ist.

[116]
HIPPED ROOF CASKET WITH
WOODEN MOSAIC
Sicily or southern Italy (?),
second half of the 12th century/early 13th century
Wooden mosaic, ivory, gilded copper
Inv. no. DS 35a

The casket is precious because of its patterned facing, which uses ivory and several differently coloured woods. However, its origin remains unclear. This type of box was manufactured in Sicily and southern Italy as well as in Lower Saxony and around the city of Cologne. In this case, the casket's design, its extremely fine pattern and the use of ivory suggest that it was made in Sicily or southern Italy. Given the difficulty of exactly determining its origin, the casket is a very good example of the interdependence of different cultures at this time.

[116]
AĦŞAP MOZAIKLI VE KIRMA
ÇATILI KUTU
Sicilya veya Aşağı İtalya (?),
12. yüzyılın ikinci yarısı/13. yüzyılın başı
Aĥşap mozaik, fildişi, altın yaldızlı bakır
Env. no. DS 35a

[115]
NUSAYBINLI AZIZ JAKOBUS'UN
(YAKUP) BÜST RÖLYEFİ

Hildesheim (?), 14. yüzyıl sonu, revizyon 18. Yüzyılın ilk yarısı. Aĥşap, Gümüş, Değerli Taşlar, Cam
Env. no. DS 40

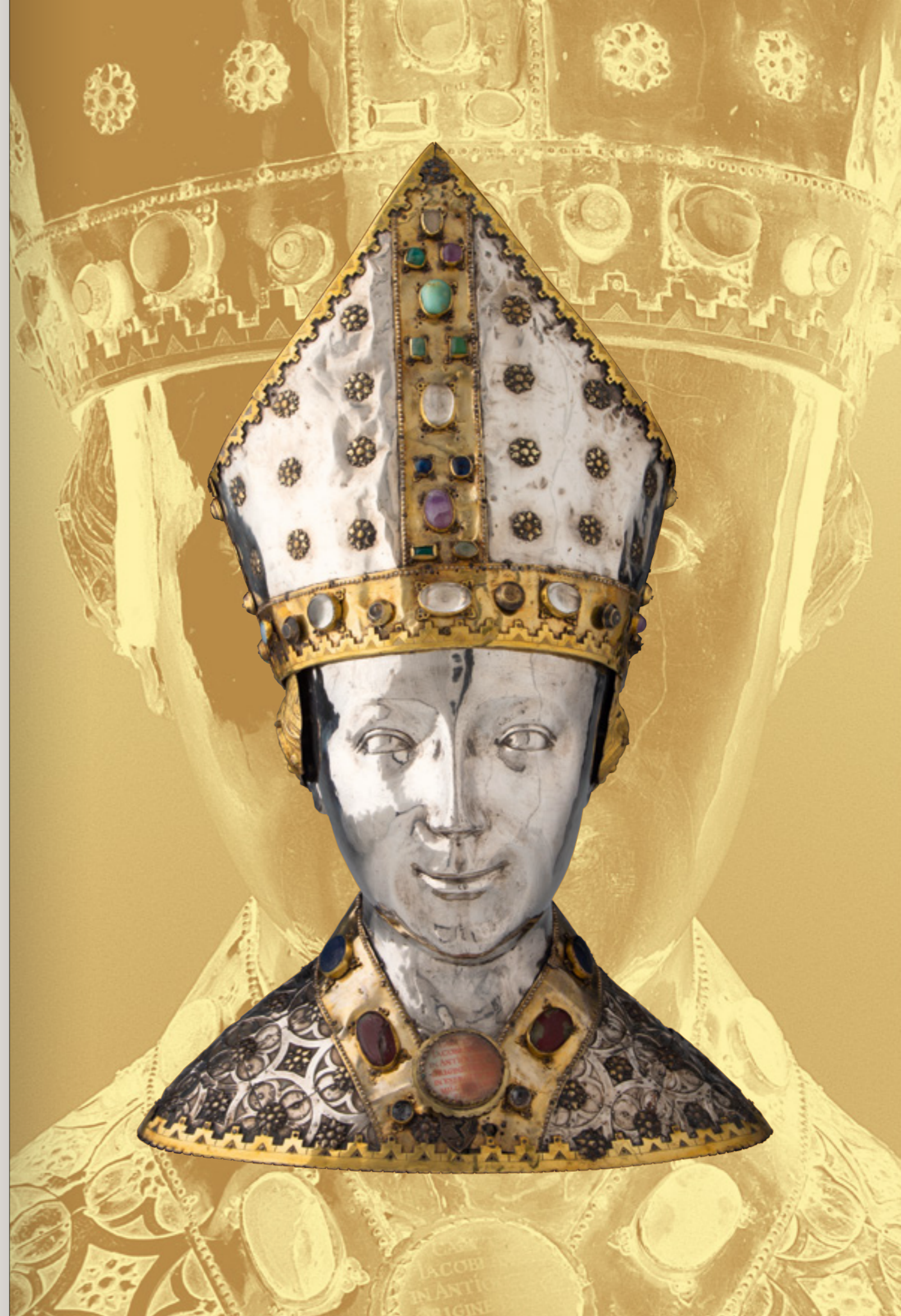
Nusaybinli Aziz Jakobus'un bu portresi gümüşten yapılmış ve değerli taşlarla süslenmiştir. Aziz, bir pelerin ve bir piskoposun tören başlığı olan mitra giymiştir. Yüzü genç görünmektedir. Jacobus (görev zamanı 309-338), günümüzde Türkiye'nin Suriye sınırındaki Nusaybin kenti olan Nisibis'in piskoposuydu. Göğsündeki kaya kristalinin altında, 14. yüzyılda Hildesheim Katedrali'nde çeşitli yüksek görevlerde bulunmuş olan Lippold von Steinberg'in arması yer almaktadır. Lippold von Steinberg bir hacı olarak çok fazla seyahat etmiştir. Bu nedenle Aziz Jakobus'un kafatası kemiğinin bir parçasını, onu en az Konstantinopolis'e kadar götüren bir hac yolculuğunda edinmiş ve Hildesheim'a getirmiş olabilir.

[115]

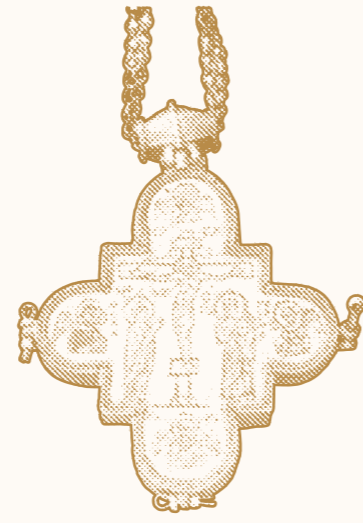
تمثال نصفي لذخائر القديس
يعقوب النصيبييني

هيلدسهام (؟)، أواخر القرن الرابع عشر، رعم في النصف
الأول من القرن الثامن عشر. خشب، فضة، أحجار كريمة، زجاج
رقم الجرد DS 40

هذه الصورة، للقديس يعقوب النصيبييني، مصنوعة من الفضة ومزينة بالأحجار الكريمة. حيث يرتدي القديس، ذو الوجه الشاب، عباءة الأسقف والبُرطل، وهو غطاء لرأس الأسقف مخصص لإقامة الشعائر الدينية. كان يعقوب، في الفترة من 309 إلى 338 م، أسقفًا لمدينة نصيبينا، وهي اليوم مدينة نصيبين في تركيا بالقرب من الحدود السورية. أسفل الكوارتز الموجود على صدره، يمكننا رؤية شعار ليبولد فون شتاينبرج، الذي كان يشغل العديد من المناصب العليا في كاتدرائية هيلدسهام في القرن الرابع عشر. وكان ليبولد قبل ذلك الحين كثير الترحال كحاج، وربما جلب هو نفسه شظايا من عظم جمجمة القديس من رحلة حج وصل خلالها على أقل تقدير حتى القسطنطينية.

Kutunun farklı renklerdeki ahşap desenli süslemesi ve fildişi kullanımı onu değerli kılmaktadır. Ancak menşei net olarak belirlenememiştir. Bu tür kutular Sicilya veya Güney İtalya'da olduğu kadar Aşağı Saksonya veya Köln'de de yapılmıştır. Ancak bu kutu, tasarımı, son derece ince desenleri ve fildişi kullanımı ile Sicilya ya da Güney İtalya'da yapıldığını düşündürmektedir. Kültürlerin iç içe geçmesi bu nesnede özellikle belirgindir, kökeninin tam olarak tespit edilememesi biraz da bundandır.

[116]
صندوق بغطاء منحدر الشكل
بفسيفساء خشبية
صقلية أو جنوب إيطاليا (؟)، النصف الثاني من القرن الثاني عشر / أوائل القرن الثالث عشر
فسيفساء خشبية، عاج، نحاس مذهب
رقم الجرد DS 35a

تأتي قيمة الصندوق العالية نتيجة لما على واجهته من زخرفة من العاج والعديد من الأخشاب المختلفة الألوان، إلا أنه لا يزال غير واضح المنشأ، فقد صنع هذا النوع من الصناديق في كل من صقلية وجنوب إيطاليا وكذلك في ساكسونيا السفلى وحول مدينة كولونيا. في هذه الحالة، يشير تصميم الصندوق ونمطه العالي الدقة مع استخدام العاج إلى أنه صنع في صقلية أو جنوب إيطاليا. نظرًا لصعوبة تحديد منشأه بالضبط، يعد هذا الصندوق مثالًا ممتازًا على الترابط والتبادل ما بين مختلف الثقافات في هذه الحقبة.

• منظر تفصيلي قفل وقطع خشبية مختلفة الألوان
• Detailansicht des Schlosses sowie den verschiedenfarbigen Hölzern
• Detailed view of the lock and the different coloured woods
• Kilitin ve farklı renkteki ahşapların detaylı görünümü

[117]
SOG. JERUSALEMER KREUZ
Russland, 13. Jahrhundert, Silber
Inv. Nr. DS 3

Als Anhänger konnte das Kreuz in Zeremonie an einer Kette auf der Brust getragen werden. Auf der Vorderseite ist die Kreuzigung Jesu zwischen Maria und Johannes umgeben von den vier Erzengeln gezeigt. Darstellungen und Inschriften im Inneren verweisen auf Konstantinopel sowie Jerusalem und lassen annehmen, dass dort Holz des Kreuzes Jesu aufbewahrt wurde. Die Inschriften sind in slawischer Sprache verfasst, weshalb eine Herkunft des Kreuzes aus der Region Nowgorod in Russland angenommen wird. Über Handelswege der Hanse kann dieses Kreuz über die Ostsee nach Hildesheim gelangt sein.

[117]
RELIQUARY CROSS (KNOWN AS
THE JERUSALEM CROSS)
Russia, 13th century, Silver
Inv. no. DS 3

On ceremonial occasions, the cross could be worn over the chest, as a pendant on a chain. The obverse side depicts Jesus crucified, placed between Mary and John, surrounded by the four archangels. Inside, various depictions and inscriptions make reference to Constantinople and to Jerusalem, suggesting that wood from Jesus's cross was kept in those places. The inscriptions are written in Slavic, and it is thought that the cross originally came from the Novgorod region of Russia. The object may have arrived at Hildesheim across the Baltic Sea along Hanseatic League trade routes.

[117]
“KUDÜS HAÇI” OLARAK
ADLANDIRILAN HAÇ
Rusya, 13. yüzyıl, Gümüş
Env. no. DS 3

Bir kolye olarak haç, göğüs üzerinde bir zincir ile törenlerde takılabiliyordu. Ön yüzünde İsa'nın Meryem ve Yahya arasında çarmıha gerilmesi ve dört baş meleklerle çevrenmesi gösterilmiştir. İçindeki tasvirler ve yazıtlar Kudüs'ün yanı sıra Konstantinopolis'e de atıfta bulunmakta ve İsa'nın haçına ait tahtanın orada saklandığını göstermektedir. Yazıtlar Slav dilinde yazılmıştır, bu nedenle haçın Rusya'daki Novgorod bölgesinden geldiği varsayılmaktadır. Bu haç Hansa Birliğinin yapmış olduğu ticari faaliyetler kapsamında Baltık Denizi üzerinden Hildesheim'a ulaşmış olabilir.

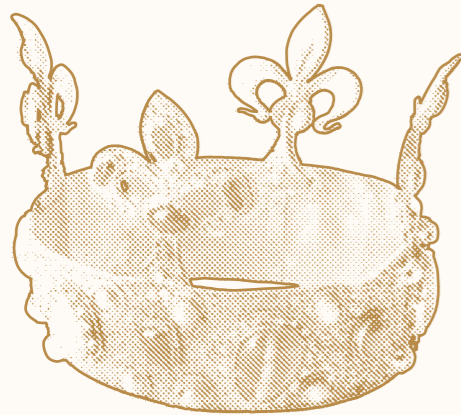
[117]

صليب القدس

روسيا، القرن الثالث عشر، فضة

رقم الجرد 3 DS

يمكن ارتداء الصليب، أثناء تأدية الطقوس الدينية فوق الصدر كقلادة على سلسلة. ويصور الجزء الأمامي منه السيد المسيح مصلوباً، متوسطاً السيدة مريم ويوحنا المعمدان، ومحاطاً برؤساء الملائكة الأربعة. في الداخل، هناك مختلف الصور والنقوش التي تشير إلى القسطنطينية والقدس، مما يوحي إلى أن الخشب من صليب يسوع كان قد حفظ في تلك الأماكن. النقوش مكتوبة باللغة السلافية، ويُعتقد أن الصليب جاء في الأصل من منطقة نوفجورود في روسيا. ربما وصلت القطعة إلى هيلدسهايم عبر بحر البلطيق عن طريق الطرق التجارية للرابطة الهانزية.

[118]

KRONE DER SOG. KLEINEN GOLDENEN MADONNA

Hildesheim, letztes Drittel 12. Jahrhundert

Gold, Filigran, Edelsteine

Inv. Nr. DS 36

Diese Krone war für eine kleine Skulptur von Maria mit ihrem Kind bestimmt. Auf das Goldblech sind feine Golddrähte und Edelsteine aufgebracht. Die

Drähte sind schneckenförmig eingerollt oder als kleine Kreise geformt. Solche Verzierungen finden sich auch an Schmuckstücken aus dem Reich von Konstantinopel und aus Persien. Vermutlich wurden die Techniken und Formen von dort übernommen und in Hildesheim nachahmend zur Verzierung verwendet. Auch das in der Vitrine nebenan ausgestellte Kreuz Heinrichs des Löwen ist an den Enden sowie mittig mit Golddraht in vergleichbaren Formen verziert. Vielleicht sollte damit die Herkunft der Holzsplinter vom Kreuz Jesu aus dem entfernten Jerusalem angezeigt werden.

[118]

CROWN OF THE SO-CALLED SMALL GOLDEN MADONNA

Hildesheim, last third of the 12th century

Gold, filigree, precious stones

Inv. no. DS 36

This crown was intended for a small sculpture of Mary with her child. Fine gold wires and precious stones have been applied to gold sheeting, with the wires coiled into spirals or formed into small circles. This kind of decoration can also be found on pieces of jewellery from Persia and the Byzantine Empire. The particular forms and techniques were probably adopted from those places, then imitated in Hildesheim for decorative purposes. The cross of Henry the Lion, displayed in the adjacent case, also features decoration with gold wire at its ends and its centre, using comparable shapes. This may have been intended to indicate that the splinters of wood had come from Jesus's cross in distant Jerusalem.

[118]

“KÜÇÜK ALTIN MADONNA'NIN TACI” ADIYLA BILINEN TAÇ

Hildesheim, 12. yüzyılın son üçte biri

Altın, Telkari, Değerli Taşlar

Env. no. DS 36

Bu taç, Meryem'in çocuğuyla birlikte tasvir edildiği küçük bir heykel için tasarlanmıştır. Altın levhaya ince altın teller ve değerli taşlar yerleştirilmiştir. Teller salyangoz şeklinde kıvrılmış veya küçük daireler şeklinde şekillendirilmiştir. Bu tür süslemelere Konstantinopolis İmparatorluğu ve İran'dan gelen mücevherlerde de rastlanmaktadır. Muhtemelen bu teknikler ve biçimler oradan alınmış ve Hildesheim'daki süslemelerde taklit edilmiştir. Yandaki dolapta sergilenen Aslan Henry haçının uçları ve ortası benzer formlarda altın tellerle süslenmiştir. Belki de bu uzak diyarlara ait tekniklerin kullanımı ile İsa'nın çarmıhından kopan tahta parçalarının uzak Kudüs'ten geldiğini göstermek istenmişti.

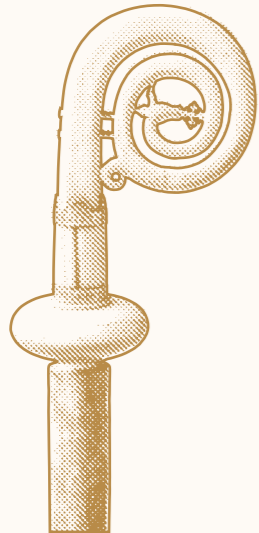
[118]

تاج ما يسمى بالسيدة الذهبية الصغيرة

هيلدسهام، الثلث الأخير من القرن الثاني عشر
ذهب، تخريم زخرفي، أحجار كريمة

رقم الجرد DS 36

كان هذا التاج مخصصاً لتمثال صغير للسيدة مريم مع طفلها. وضعت أسلاك الذهب الدقيقة والأحجار الكريمة على صفائح الذهب، حيث لُفت الأسلاك في شكل حلزوني أو سُكّلت في دوائر صغيرة. يمكن العثور على هذا النوع من الزخارف على قطع المجوهرات من بلاد فارس والإمبراطورية البيزنطية. ربما اتخذت الأشكال والتقنيات الخاصة من هذه الأماكن، ثم قُلت في هيلدسهام لأغراض التزيين. وكذلك، يتميز صليب هنري الأسد، المعروف في العلبة المجاورة، بزخرفة بسلك ذهبي في أطرافه وفي وسطه، باستخدام أشكال مماثلة. ربما كان القصد من ذلك الإشارة إلى أن شظايا الخشب جاءت من صليب يسوع المسيح في أورشليم القدس البعيدة.

[119]

SOG. GODEHARDSTAB

Südtalien, 2. Viertel 12. Jahrhundert;

Beschläge und Stab: wohl Hildesheim, um 1146

Elfenbein, Kupfer, Eisenkern, Holz

Inv. Nr. DS 74

Wegen seiner Herkunft aus dem Kloster St. Godehard in Hildesheim wurde der Abtsstab mit dem heiligen Godehard in Verbindung gebracht. Die Elfenbeinkrümme stammt wohl aus einer islamisch geprägten Werkstatt auf Sizilien. Eine aus dem Elfenbein eines afrikanischen Elefanten geschnitzte Krümme mit Gazellenkopf lässt sich an vielen weiteren gleichartigen Beispielen in Europa finden. Eine Weiterentwicklung dieses Motivs war im Obergeschoss beim Stab Ottos I. (Nr. 107) zu erkennen.

[119]

ABBOT'S CROSIER (KNOWN AS SAINT GODEHARD'S CROSIER)

Southern Italy, second quarter of the 12th century
Staff and fittings: probably Hildesheim, around 1146
Ivory, copper, iron core, wood

Inv. no. DS 74

Because of its origin at the monastery of St. Godehard in Hildesheim, this abbot's crosier has been associated with Saint Godehard. The ivory crook was probably made at an Islamic workshop in Sicily. Many other similar examples in Europe also feature a crook with a gazelle's head, carved from the ivory of an African elephant. The staff of Otto I (no. 107), displayed on the upper floor, features a further development of this motif.

[119]

GODEHARD'A AIT OLDUĞU DÜŞÜNÜLEN ASA

Güney İtalya, 12. yüzyılın ikinci çeyreği;
bağlantı parçaları ve asa: muhtemelen
Hildesheim, 1146 civarı

Fildişi, bakır, demir çekirdek, ahşap

Env. no. DS 74

Asa, Hildesheim'daki Aziz Godehard Manastırı'ndan geldiği için başrahip Aziz Godehard ile ilişkilendirilmiştir. Fildişinden yapılmış kıvrımlı bölüm muhtemelen Sicilya'da bulunan ve İslam etkisinde olan bir atölyeden gelmektedir. Bir Afrika filinin fildişinden oyulmuş ceylan başlı asa örneklerinin benzerleri Avrupa'da çokça bulunur. Bu motifin daha da geliştirilmiş hali I. Otto'nun atasının üst tarafında görülebilir (no. 107).

[119]

عصا جودهارد المعقوف الرأس

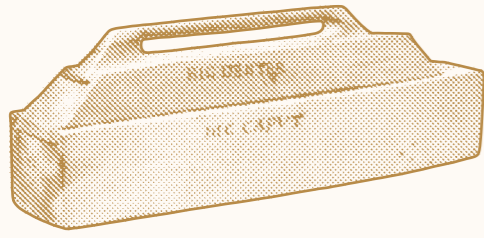
جنوب إيطاليا، الربع الثاني من القرن الثاني عشر
(عصا وقطع خاصة: ربما في هيلدسهام، حوالي عام 1146)

عاج، نحاس، لب حديد، خشب

رقم الجرد DS 74

أصبح الصولجان الكنسي مرتبطاً بالقديس راعي الدير لوجوده في دير القديس جودهارد في هيلدسهام، وربما كانت نشأة العصا العاجي المعقوف الرأس في ورشة لمسلمين في صقلية، وكانت العديد من القطع الأخرى المماثلة في أوروبا تضم رأساً معقوفاً على شكل رأس غزال، منحوتة من عاج فيل أفريقي. وجاء تصميم رأس عصا أوتو الأول (رقم 107)، المعروضة في الطابق العلوي، أكثر تطوراً لهذا الشكل.

[120]

HOLZKÄSTCHEN

Hildesheim, um 1132

Zypresse mit Tinte beschriftet

Inv. Nr. D 2009-4m

Das Schiebekästchen wurde zusammen mit einer Reihe kostbarer Textilien im Godehardschrein gefunden, der sich im Hildesheimer Dom befindet. Im Jahr 2009 musste der Schrein zur Behebung von Schäden restauriert werden. Dazu wurde er geöffnet, der Inhalt wurde entnommen und untersucht. Die Inschriften auf dem Kästchen bezeichnen die dort aufbewahrten Reliquien: Zähne und Schädelfragmente. Alle Teile des Kästchens sind aus Zypressenholz angefertigt. Dieses für den Mittelmeerraum typische Gewächs kommt selten in Nordeuropa vor, da es nicht winterhart ist. Vielleicht wurde das außergewöhnliche Holz eigens nach Hildesheim gebracht.

[120]

WOODEN CASKET

Hildesheim, around 1132

Cypress, lettered in ink

Inv. no. D 2009-4m

This small casket with a sliding cover was found together with a number of valuable textiles inside the shrine of St. Godehard at Hildesheim Cathedral. Repair work on the shrine in 2009 meant it had to be opened and its contents removed and examined. The casket's inscriptions indicate the relics held within: teeth and skull fragments. All of the casket's individual parts are made from cypress wood. This tree is rarely found in northern Europe since it is unsuited to the climate, although it is common in the Mediterranean region. It is possible that this exceptional wood was specially brought to Hildesheim.

[120]

AHŞAP KUTU

Hildesheim, yaklaşık 1132

Üzerine mürekkeple yazılmış servi ağacı

Env. no. D 2009-4m

Sürgülü kutu, Hildesheim Katedrali'nde bulunan Godehard'ın kabrinde bir dizi değerli kumaşla birlikte bulunmuştur. 2009 yılında, söz konusu mabedin hasarlı kısımlarının onarılması için restore edilmesi

gerekiyordu. Bu amaçla mabet açılmış, içindekiler çıkarılmış ve incelenmiştir. Kutunun üzerindeki yazılar içerisinde saklanan kalıntıları belirtmektedir: Dişler ve kafatası parçaları. Kutunun tüm parçaları servi ağacından yapılmıştır. Akdeniz bölgesine özgü olan bu bitki, kış mevsimine karşı dayanıklı olmadığı için Kuzey Avrupa'da nadiren bulunur. Belki de bu sıra dışı ahşap Hildesheim'a özel olarak getirilmiştir.

[120]

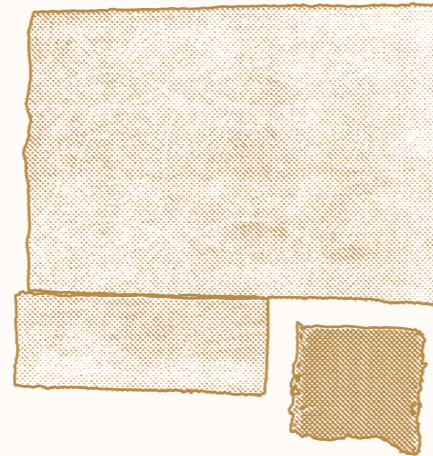
صندوق خشبي

هيلدسهيم، حوالي عام 1132

شجر سرو، مكتوب عليه بالحبر

رقم الجرد DS 2009-4m

اكتشف هذا الصندوق الصغير ذو الغطاء المنزلق مع عدد من المنسوجات القيمة داخل ضريح القديس جودهارد بكاتدرائية هيلدسهيم، حيث اضطررنا أثناء أعمال الإصلاحات بالضريح في عام 2009 لفتحه وإخراج ما به من محتويات وفحصها، ووضح من الكتابات على الصندوق أن ما به من رفات يضم أسنان وشظايا جمجمة. صنعت جميع أجزاء الصندوق من خشب السرو، وهي شجرة يندر تواجدها في شمال أوروبا لعدم تناسبها مع مناخ المنطقة، إلا أنه في المقابل نجدها منتشرة في منطقة البحر الأبيض المتوسط. قد يكون هذا النوع الاستثنائي من الخشب قد أحضر خصيصًا إلى هيلدسهيم.

[121]

RELIQUIENHÜLLEN AUS DEM HOLZKÄSTCHEN

Weißes Textil: Al-Andalus, 1. Drittel 12. Jahrhundert
Seide

Inv. Nr. D 2009-4h

Die Textilien befanden sich im oberen und unteren Fach des hölzernen Schiebekästchens aus dem Schrein des heiligen Godehard (Nr. 120). Sie enthielten Stücke vom Schädel und Zähne. Ein kompliziertes

Flechtmuster schmückt das weiße Seidengewebe. Es besteht aus sich überschneidenden Kreisbändern mit pflanzlicher Ornamentik sowie der arabischen Inschrift ‚baraka‘ (= Segen). Das Muster, die spezifische Ausführung der arabischen Inschrift und die Webtechnik sind charakteristische Merkmale für Seidengewebe aus al-Andalus, einer vom Islam geprägten Region.

[121]

RELIQUARY WRAPPING FROM THE INTERIOR OF THE WOODEN CASKET

White textile: Al-Andalus, first third of the 12th century

Silk

Inv. no. D 2009-4h

The reliquary wrappings, which held teeth and skull fragments, were contained within the upper and lower compartments of the wooden casket with sliding cover from the shrine of St. Godehard (no. 120). The white silk fabric is adorned with a complex woven pattern, consisting of intersecting circular bands with vegetable ornamentation and an Arabic inscription, ‚baraka‘ (‘blessing’). The pattern, the specific execution of the Arabic inscription, and the weaving technique are all characteristic features of silk fabrics from al-Andalus (today’s Iberian peninsula), a region influenced by Islam.

[121]

RÖLIKER SARGILARI

Beyaz tekstil: Endülüs, 12. Yüzyılın başı

İpek

Env. No. D 2009-4h

Kutsal emanet sargıları, Aziz Godehard kabrinden çıkan ahşap sürgülü kutunun (no. 120) üst ve alt bölmelerindeydi. İçlerinde ise kafatası ve diş parçaları vardı. Beyaz ipek kumaş, karmaşık bir dokuma deseni ile süslenmiştir. Bu desen, bitki süslemelerinin yanı sıra Arapça ‚baraka‘ (=kutsama) yazısıyla üst üste binen dairesel bantlardan oluşmaktadır. Desenin kendisine, Arapça yazının özel uygulamasına ve dokuma tekniğine bakıldığında bu dokumanın, İslam’dan etkilenen bir bölge olan Endülüs’ten gelen ipek kumaşların karakteristik özelliklerini taşıdığı görülür.

الأبيض بنقوش معقدة تتكون من شرائط دائرية متقاطعة مع زخرفة على شكل نبات ونقش لكلمة "بركة" باللغة العربية. فقد كانت الأقمشة الحريرية من الأندلس (شبه الجزيرة الأيبيرية اليوم)، وهي من المناطق التي تأثرت بالإسلام، تتميز في هذا العهد بعدة سمات تظهر في هذه الأغطية ومنها تكرار شكل التصميم وطريقة نقش الخط العربي وأسلوب النسج.

[121]

أغطية ذخائر مقدسة بداخل الصندوق الخشبي

قماش أبيض، الأندلس،
الثلث الأول من القرن الثاني عشر

حرير

رقم الجرد 2009-4h DS

حفظت أغطية الذخائر المقدسة، التي كانت تحتوي على أسنان وشظايا جمجمة، في المستويين العلوي والسفلي من الصندوق الخشبي ذي الغطاء المنزلق من ضريح القديس جودهارد (رقم ١٢٠). وقد جاء قماش الحرير

[122]

DALMATIK AUS DEM GRAB DES HEILIGEN GODEHARD

Byzanz oder östlicher Mittelmeerraum,

1. Viertel 11. Jahrhundert

Seide

Inv. Nr. D 2009-4b.01 und 02

Bischof Godehard wurde mit seiner Bekleidung beerdigt, zu der auch dieses als Dalmatik bezeichnete Gewand, gehörte. Auch sie wurde 2009 im Schrein Godehards im Hildesheimer Dom gefunden. Anschließend wurden Vorder- und Rückseite des Gewandes rekonstruiert. Auf dem einst weißen Seidengewebe sind Medaillons mit Paaren von Greifen und Pantheren angeordnet. Solche Muster sind charakteristisch für die Seidenweberei des frühen 11. Jahrhunderts im östlichen Mittelmeerraum.

[122]

DALMATIC FROM THE TOMB OF SAINT GODEHARD

Byzantium or eastern Mediterranean,

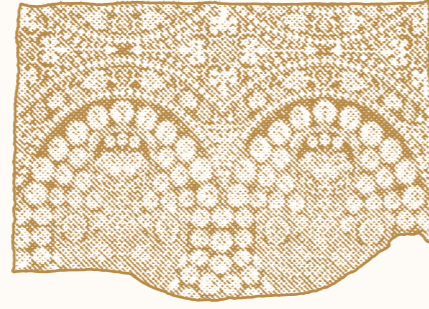
first quarter of the 11th century

Silk

Inv. nos. D 2009-4b.01 and 02

Bishop Godehard (in office from 1022 to 1038) was buried in his ecclesiastical garments, including the dalmatic, or deacon's robe. This was another discovery made in 2009 at Hildesheim Cathedral when the shrine of St. Godehard was opened to enable restoration work. After the discovery, the robe's front and reverse sides were reconstructed. Medallions with pairs of griffins and panthers are arranged on the silk fabric, which was originally white, in a pattern typical of early eleventh century silk weaving in the eastern Mediterranean.

[122]

AZİZ GODEHARD'IN KABRİNDEN ÇIKAN DALMATİK (DIYAKOZ CÜPPESİ)

Bizans veya Doğu Akdeniz,
11. Yüzyıl ilk çeyreği
İpek

Env. no. D 2009-4b.01 ve 02

Piskopos Godehard, dalmatik olarak bilinen bu giysiyi de içeren kıyafetleriyle birlikte gömülmüştür. Bu cüppe de 2009 yılında Godehard'ın Hildesheim Katedrali'ndeki kabrinde bulunmuştur. Daha sonra cübbenin önü ve arkası yeniden restore edildi. Bir zamanlar beyaz olan ipek kumaşın üzeri, içerisinde grifon ve panter çiftleri bulunan madalyonlarla bezenmiştir. Bu tür desenler Doğu Akdeniz'deki 11. yüzyıl başı ipek dokumacılığının karakteristik özelliklerindedir.

[122]

ثوب كهنتوتي من قبر القديس جودهارد بيزنطة أو شرق البحر الأبيض المتوسط، الربع الأول من القرن الحادي عشر حرير

رقم الجرد D 2009-4b.01 & 02

دُفن الأسقف جودهارد (الذي شغل منصبه في الفترة ما بين عامي ١٠٢٢ و١٠٣٨) في ثيابه الكنسية، بما في ذلك الرداء الكهنتوتي أو رداء الشماسة. جاء هذا الاكتشاف من ضمن ما اكتشف في ضريح جودهارد في كاتدرائية هيلدسهايم في عام ٢٠٠٩، عند فتحه لإجراء عمليات الترميم، وبعد اكتشافه، رمم كلا من وجه وظهر الرداء وضبط ترتيب نقوش الميداليات بأزواج كائن الجريفيين والفهود على القماش من الحرير، الذي كان لونه أبيض في الأساس، مع نقش متكرر متعارف عليه للقماش من الحرير في بيزنطة في أوائل القرن الحادي عشر.

[123]

PFAUENSTOFF

Hülltuch für die Reliquien des heiligen Godehard
Gebiete des heutigen Irak oder Iran (?), um 1100
Seide

Inv. Nr. D 2009-4c und 1

Im Schrein des heiligen Godehard waren dessen körperliche Überreste auch in Abschnitte eines prachtvollen Seidenstoffes verpackt. Das Stoffmuster zeigt doppelköpfige Pfauen, radschlagend mit ausgedehnten Flügeln. Umrahmt werden sie oben und unten von bogenförmigen Bändern aus Weinranken. Die ursprüngliche Farbigkeit war geprägt durch kräftiges Rot und Gelb vor dunkelblauem Grund. Das Gewebe wurde vermutlich im ausgehenden 11. Jahrhundert im Gebiet des heutigen Iran oder Irak hergestellt.

[123]

PEACOCK FABRIC

Cloth for the relics of St. Godehard
Present-day Iraq (?), c. 1100
Silk

Inv. nos. D 2009-4c and 1

Inside the shrine of St. Godehard at Hildesheim Cathedral, the saint's remains were also wrapped in lengths of magnificent silk fabric. The fabric design shows double-headed peacocks wheeling with outstretched wings, framed above and below by arched stripes decorated with vine tendrils. The original colouring was characterized by strong red and yellow on a dark blue background. The fabric was probably manufactured in the late 11th century in modern-day Iran or Iraq.

[123]

TAVUS KUŞLU KUMAŞ

Aziz Godehard'ın kalıntıları için sargı
Günümüz Irak veya İran (?) bölgeleri, yaklaşık 1100
İpek

Env. no. D 2009-4c ve 1

Hildesheim Katedrali'nde bulunan kabrindeki Saint Godehard'ın bedenine ait kalıntılar, muhteşem bir ipek kumaşın parçalarına sarılmıştır. Kumaşın üzerinde, içleri asma dalları ile süslenmiş yay

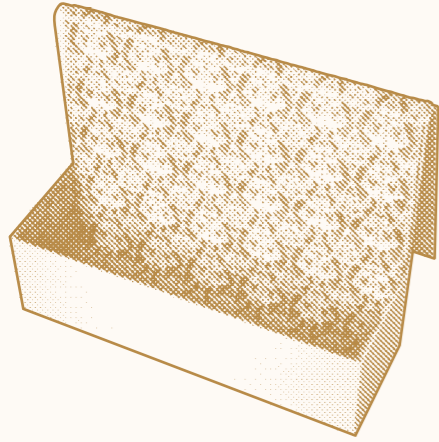

formundaki çerçeve içerisinde kanatlarını ve kuyruğunu açmış çift başlı tavus kuşları tasvir edilmiştir. Orijinalinde, koyu mavi zemin üzerinde güçlü kırmızı ve limon sarısı renkleri kullanılmıştır. Kumaş muhtemelen günümüz İran veya Irak dolaylarında 11. yüzyılın sonlarında üretilmiştir.

[123]

قماش الطاووس
قماش لرفات القديس جودهارد
العراق الحالي (؟)، حوالي ١١٠٠
حرير
رقم الجرد D 2009-4c & l

لُفت رفات القديس جودهارد داخل ضريحه في كاتدرائية هيلدسهام بأطوال من القماش الحريري الرائع. وقد جاء تصميم القماش يحمل طاووس مزدوجة الرأس تدور بأجنحة ممدودة، ومحاطة من الأعلى والأسفل بخطوط مقوسة مزينة بمحاليق الكرملة. تميز اللون الأصلي للقماش باللون الأحمر القاني واللون الأصفر على خلفية زرقاء داكنة. من المحتمل أن يكون القماش قد صنع في أواخر القرن الحادي عشر في إيران أو العراق المعاصرتين.

[124]

KASTENFÖRMIGES HÜLLTUCH FÜR
DIE RELIQUIEN DES HL. GODEHARD
Al-Andalus (?), 1. Drittel 12. Jahrhundert
Seide
Inv. Nr. D 2009-4d

Das Tuch aus dem Schrein des heiligen Godehard hat die Form eines genähten Kastens mit überlang abstehendem ‚Deckel‘. Ein sehr großes Stück Seide wurde dafür verwendet. Möglicherweise wurde dieses Tuch als Auskleidung für die Innenseite des Godehardschreins hergestellt aber nie montiert. Das Motiv der Vogelpaare mit abgeknickten Schwänzen ist ein Indiz für eine Herkunft des Gewebes aus al-Andalus, einer vom Islam geprägten Region Europas.

[124]

BOX-SHAPED COVERING FOR RELICS
OF ST. GODEHARD
Al-Andalus (?), first third of the 12th century
Silk
Inv. no. D 2009-4d

This covering from the shrine of St. Godehard takes the form of a stitched box with an overlaying 'cover'. It was made from a very large piece of silk. The cloth may have been created to serve as a lining for the interior of the shrine of St. Godehard, but it was never mounted inside the shrine. The motif of bird pairs with crooked tails suggests the fabric originated in al-Andalus, a part of Europe profoundly influenced by Islam.

[124]

AZIZ GODEHARD'A AIT KALINTILARI
SARAN KUTU FORMUNDA KUMAŞ
Endülüs(?), 12. Yüzyılın ilk üçte biri
İpek
Hildesheim Katedrali Müzesi, Env. Nr. D 2009-4d

Aziz Godehard'ın türbesindeki kumaş, çıkıntılı bir 'kapak' kısmı olan dikilmiş bir kutu şeklindedir. Bunun için çok büyük bir ipek parçası kullanılmıştır. Bu kumaş, Godehard türbesinin iç kısmı için bir kaplama olarak yapılmış olabilir, ancak asla yerine yerleştirilmemiştir. Kıvrık kuyruklu kuş çifti motifi, kumaşın Endülüs'ten, yani İslam'ın etkili olduğu bir coğrafyadan, geldiğinin bir göstergesidir.

[124]

غطاء على شكل صندوق لرفات
القديس جودهارد
الأندلس (؟)، الثلث الأول من القرن الثاني عشر
حرير
رقم الجرد DS 2009-4d

يتخذ هذا الغطاء من ضريح القديس جودهارد شكل صندوق مخاط مع غطاء فوقه. صنع من قطعة عريضة من قماش الحريري. ربما صنعت هذه القطعة من القماش لتكون بمثابة بطانة للجزء الداخلي من ضريح القديس جودهارد، لكنها لم تثبت أبدًا داخل الضريح. وتوجي نقشة أزواج الطيور ذات الذيل الملتوي بأن القماش جاء في الأصل من بلاد الأندلس، وهي جزء من أوروبا كان شديد التأثر بالإسلام.

Die hier vorgestellten Objekte zeigen, wie sehr vor 1.000 Jahren die Kulturen über die Grenzen von Religionen und Sprachen sowie weite Entfernungen miteinander verbunden waren, wie diese in Hildesheim zusammenfanden und den Hildesheimer Domschatz bereicherten. An ihnen ist eine gemeinsame Geschichte erfahrbar.

Im abschließenden **Lettner-Saal** ist der Lettner aus dem 16. Jahrhundert, der im Dom den Bereich für das gemeinsame Gebet der Priester von jenem der Gemeinde trennte, präsentiert. Im Untergeschoss präsentiert die **Archäologische Zone** Ausgrabungen und Funde.

Auf dem Rückweg über den oberen Kreuzgang kommen Sie erneut am 1000-jährigen Rosenstock vorbei, er markiert den Ort der Gründung Hildesheims und wächst an der Ostwand der Kathedrale empor – er ist das Wahrzeichen Hildesheims.

The objects presented here reveal the profound interconnections between cultures which existed one thousand years ago, connections which stretched across the boundaries of religion and language and across very large geographical distances. These cultures came together in Hildesheim, enriching the Hildesheim Cathedral Treasury. Through the objects preserved here, we can trace a common history.

The final room is the **Choir Screen Room (Lettner-Saal)**. Displayed here is a 16th century choir screen, which was used to separate the congregation from the part of the church where priests prayed and conducted services. The **Archaeological Zone** in the basement presents archaeological excavations and discoveries.

On your return through the Upper Cloister, you will once again pass the 1000-year old rose bush which grows on the east wall of the cathedral. The bush's location marks the spot where Hildesheim was founded, which led to the rose becoming the symbol of Hildesheim.

Burada sunulan eserler, 1000 yıl önce dinlerin ve dillerin sınırlarının yanı sıra kültürlerin uzun mesafelere bakmaksızın ne kadar birbirine bağlı olduğunu, Hildesheim'da nasıl bir araya geldiklerini ve Hildesheim Katedralinin hazinesini nasıl zenginleştirdiklerini göstermektedir. Bu nesnelere aracılığıyla ortak bir tarih deneyimlenebilir.

Ara perde salonu olarak bilinen odada, katedraldeki ortak ibadet mekanındaki rahiplerin ibadet alanını cemaatin ibadet alanından ayıran, 16. yüzyıldan kalma bir **ara perde** sergilenmektedir. Bodrum katında yer alan Arkeolojik Bölümde ise kazılar ve buluntular sergilenmektedir.

Orta avlunun bulunduğu yerden geri dönerken, Hildesheim'in kuruluş yerini işaret eden ve katedralin doğu duvarında yetişen 1000 yıllık gül ağacını tekrar geçeceksiniz. Bu gül ağacı, Hildesheim'in simgesidir.

تكشف القطع الفنية المعروضة هنا عن الروابط العميقة بين الثقافات التي كانت موجودة منذ ألف عام، وهي روابط تخطت حدود الدين واللغة وامتدت عبر مسافات جغرافية شاسعة. اجتمعت هذه الثقافات معاً في هيلدسهايم، لتثري خزانة الكاتدرائية. وهكذا، يمكننا من خلال ما حفظ هنا من قطع فنية أن نتبع ما كان بين هذه الشعوب من تاريخ مشترك.

القاعة الأخيرة هي قاعة حاجز الهيكل. يعرض هنا حاجز هيكل يعود إلى القرن السادس عشر، وهو ما كان يستخدم للفصل ما بين المصلين والمكان الذي يؤدي فيه الكهنة والقساوسة صلاتهم وطقوسهم الدينية بالكنيسة. وتعرض المنطقة الأثرية في الطابق السفلي الحفريات والاكتشافات الأثرية.

عند عودتك عبر الممر المسقوف العلوي، ستمر مرة أخرى بشجيرة الورد التي يبلغ عمرها ١٠٠٠ عام والتي تنمو على الجدار الشرقي للكاتدرائية. يمثل موقع هذه الشجيرة المكان الذي شهد بدايات تأسيس مدينة هيلدسهايم، وعليه أصبحت الوردة رمزاً لمدينة هيلدسهايم.

Bei Fragen und Anregungen zu diesem Rundgang schreiben Sie uns gerne:

If you have questions or suggestions following this tour, we would be delighted to hear from you:

Bu turla ilgili herhangi bir sorunuz veya öneriniz varsa, lütfen bize yazmaktan çekinmeyin:

إذا كان لديك أي استفسارات أو مقترحات بعد هذه الجولة، فسيبسعدهنا تواصلكم معنا عبر البريد الإلكتروني التالي:

dommuseum@bistum-hildesheim.de

Impressum

Idee und Konzept: Felix Prinz
Text: Claudia Höhl, Eva Malz, Felix Prinz und Pavla Ralcheva
Übersetzungen: Abbas Amin, Regensburg (Arabisch); Brian Hanrahan, Berlin (Englisch); Safiye Dönmez Esmer, Marburg (Türkisch)
Gestaltung: Studio Yannick Nuss
Ausstellungsdesign: Schroeder Rauch, Berlin

© Dommuseum Hildesheim 2023

Die Beauftragte der Bundesregierung für Kultur und Medien

VERFLECHTUNGEN
Kunst aus vom Islam geprägten Regionen in Kirchenschätzen

DOMMUSEUM
HILDESHEIM

